

אמנות מבית

פרימן רותי
פרלשטיין מירה
פרץ דודי
פרץ שרון
קורולב מרינה
קישון מנחם
קלדרון עליזה
קלניקר אקטור דויד
קרן גלית
רווח ליאורה
רחמני יונית
שאודר מיכאל
שגי טוביה
שי נחום אביבה
שיץ אהד
שכניק מרדכי
שם טוב אלי
שמיס מיכאל
שמלה עפרה
שפיר דרור
שפלטר נופר
שריאן חלפון נאוה
שרת יורם
תמרי חנוך

יוסף יפה
כהן סיגל אור
כהנים דינה
לוי ניסים
לוי ענת
לוינהר אורלי
לזינגר אליק
לייזרוביץ אבי
נדיר אורלי
נוה נועה
נחמיה רוני
סובל סיגל
סוחר הנרי
סורק גלית
סיון עופר
סקריאבין ילנה
פדלון שמעון
פומרנץ אליה
פוקס אסתר
פיודורוב אלכס
פלג יעל
פלד חיים
פלם ניצה
פסח אהוד

אמני הבית

אבנר יוסי
אוזן פרנק
ארוך מיכל
ארזי יצחק
אדם אלקנה
בג חיים
ביטון מושית
בר אוריין יעקב
ברדה צביה
בר-עקיבא ענת
גוטליב אביב
גולדנשטיין אנה
גפני עמוס
דוד הרצל
דיקרמן טלי
דניאל עמוס
הלוי אברהם
המדאני-כהן דניאל
הרשקו מרים
וישניה מנחם
חלף אורנה
טרופה משה
טריסטר שושנה

יוזם התערוכה: **אגף משאבי אנוש, היחידה לשירותי רווחה**
אוצרת התערוכה: **נורית טל-טנא**
יועץ הפקה: **גיא עולמי**
הפקה, הקמה ועיצוב: **'טחנה לעיצוב'**
צילום קטלוג: **רן ארדה**
הפקת קטלוג: **קרטודרייב**
עיצוב קטלוג: **נועה פז - קרטודרייב**
דפוס: **המאירי**
הדפסות ומסגור: **שעשוע מסגרות בע"מ**
SBY שרותי הדפסה ומיסגור אומנות

שלום רב,

אנו שמחים להציג בפניכם את תערוכת "אמנות מבית", שהפכה עם השנים למסורת אהובה וחשובה בבנק הפועלים. התערוכה היא תולדה של שיתוף פעולה בין עובדי הבנק וגמלאיו, כאשר עם השנים נחשפנו לעבודות מלאות כישרון בתחומי הציור, הפיסול והצילום - כולן פרי כישרונם של עובדי משפחת בנק הפועלים.

השנה, התערוכה עוסקת בנושא "איש. אנושי. טכנולוגי" על בסיס ההבנה כי במרכז שאיפותינו עומדת העמקת הדיאלוג עם לקוחותינו: לראות אותם יותר ולשמוע אותם יותר. כדי להשיג מטרה זו, נמשיך להשקיע בתשתיות פיזיות ודיגיטליות, לפתח תוכניות מקצועיות ולהשקיע בהכשרת הבנקאים המצוינים שלנו.

בכל המהלכים הללו אנו נעזרים בחדשנות טכנולוגית, כאשר ברור לנו שהטכנולוגיה היא אמצעי ולא מטרה בפני עצמה - אנחנו רוצים למנף את הטכנולוגיה על מנת לתת לכל לקוח הצעות ערך רלוונטיות ותפורות אישית עבורו, שירות אנושי בזמן ובמקום שבו הלקוח צריך אותו, וחויית שימוש פשוטה, מהירה ומהנה.

בקיצור, אנו רוצים להיות אישיים, אנושיים וטכנולוגיים.

בסביבה עסקית המשתנה ללא הרף, החשיבה היצירתית שלכם היא שמאפשרת לבנק להמשיך ולהוביל את המערכת הפיננסית, לטובת לקוחותיו. בתערוכה זו אנו מציגים מימד נוסף של אותה יצירתיות המוצאת את ביטויה בתחומי האמנות.

בברכת ביקור מהנה בתערוכה,

ארז יוסף

משנה למנכ"ל, COO

ממונה על אסטרטגיה, משאבים ותפעול

אריק פינטו

מנכ"ל הבנק

אמנות מבית 2016 – אישי. אנושי. טכנולוגי.

התערוכה השנתית ה-11 "אמנות מבית", פותחת את העשור החדש בתערוכת נושא, בהשראת "מהפכת הבנקאות הדיגיטלית" המתלווה בסלוגן: "אישי. אנושי. טכנולוגי". השנה, האמנים, עובדי וגמלאי הבנק, אותגרו והוזמנו ליצור יצירות בנושא זה, שמטרתן לתקשר את מגוון השירותים הדיגיטליים והמקוונים של הבנק: אתר האינטרנט, אפליקציה, שירות פועלים Voice, שירותים נוספים וכן סניפים דיגיטליים, לצד שירותים אנושיים בסניפי הבנק.

מה הקשר בין אמנות וטכנולוגיה? עבור רבים, טכנולוגיה היא עניין מדויק ומוגדר, שלוחה של המדע. ואילו אמנות, נתפשת כמשהו אחר לגמרי כמפשטת, אישית ורגשית, כך שבמחשבה ראשונית הקשר בין טכנולוגיה ואמנות נתפס כמנוגד. אך למעשה קיים קשר מורכב ואדוק ביניהם, שנבנה במהלך שנים רבות. כאשר מדובר בשתי יצירות אנושיות המעצבות את המציאות, מקדמת דנא. כך למשל ציירי המערות השתמשו במנורות אבן ובהן שרידי חומר שומני במטרה להאיר ולצייר במערות חשוכות. ואילו כבר בשנת 1490 טען לאונרדו דה וינצ'י שקאמרה אובסקורה יכולה להיות לעזר עבור אמנים, וכך החל מהמאה ה-17 אמנים רבים החלו להשתמש בה ככלי עזר לרישום. ובקפיצה בזמן, בסיומה של המאה ה-19 בשלהי המצאות טכנולוגיות אדירות כגון: רכבת, טורבינת הקיטור, מכונת, החשמל, הטלגרף, הטלפון, שבעקבותיהן השתנו ללא הכר החיים במרחב הציבורי והפרטי, ובהשפעת תקופה מתועשת זו, קמה תנועה אמנותית בשם "פוטוריזם" שנתנה ביטוי ויזואלי לתקופה המודרנית, ההומה והתזזיתית. כך שלכל יצירת אמנות יש קשר חזק מאד לתקופה ולטכנולוגיה הסובבת אותנו.

בתערוכה מוצגות מאות יצירות, שמרביתן עוסקות באחד משלושת תתי הנושא (אישי, אנושי, טכנולוגי) או בכלם יחדיו. יצירות מקוריות ומרהיבות, שנוצרו על ידי עובדים מיחידות הבנק השונות, יוצרים מוכשרים ממשרות זוטרות ובכירות, צעירים וגמלאים. היצירות מתייחסות לנושא באמצעות כיווני מחשבה ויצירה מגוונים: ציור מסורתי וממוחשב, צילום, פיסול, רקמה, תכשיטנות, אריגה, פסיפס, הדפס, מיצב ועוד. ההתייחסות לטכנולוגיה ביצירות מגיעה לידי ביטוי באמצעות המדיום היוזאלי עצמו המשתמש בטכנולוגיה וגם בהבעת תכנים העוסקים בנושא.

בין המוצגים בתערוכה צילומים המבטאים התבוננות מחדשת לסביבתנו הטכנולוגית, חלקם מבימים וחלקם תיעודיים. לעיתים לאובייקט הטכנולוגי מוענק מעמד נשגב או אחר, המתאפשר בזכות מניפולציית צילום ועיבוד האובייקט המצולם. כך למשל מוצג צילום ובו המחשב המרכזי של הבנק, הנראה כאילו נלקח מאיזו אספקלריה עתידינית.

הציור, גם הוא דומיננטי בתערוכה, כך למשל מוצג ציור בטכניקה של שמן על בד, המבטא רעיון הקושר בין התשתית האינטרנטית לטבעו של היער. ובציור אחר, האמן מביע באמצעות מכחול וצבע את העידן החדש בבנק, בציור נראות דמויות בסביבת עבודתן בבנק, ביניהן חגים להם מחשבים, מספרים וסימני מטבעות ושער, חגיגה סוראליסטית ומשעשעת. לצד ציורים שנרשמו וציורו בכלים מסורתיים, מוצגים ומוקרנים בתערוכה גם ציורים ממוחשבים שציורו בטכניקות טכנולוגיות, דוגמת: ציור בעט דיגיטאלי על גבי טאבלט, וכן שימוש בסריקת הציור והענקת צבע דיגיטלי.

עוד בין היצירות המוצגות בתערוכה: רקמת גובלן המחברת בין הרקמה המסורתית לעולם הדיגיטלי המפוקסל. וכן יצירה המפוסלת בצבע סוכר, בה מרחפות פיות קסומות שאינן מסתפקות במקל קסמים, אלא, הפיות הפכו גם הן לדיגיטאליות וכעת הן עסוקות ומרוכזות במכשור דיגיטאלי: נייד, אייפד ומחשב.

במקביל ליצירות המדגישות את המימד הטכנולוגי, מוצגות גם יצירות בהן מודגש דוקא האספקט האישי והאנושי, יצירות מופשטות או כאלו המספרות סיפור אודות חמלה, ציפייה, כשלון, הצלחה, רגעים כמוסים ותשוקת האוהבים.

ברצוני להודות לשירותי חברה והרווחה של הבנק על קיום והשקעה בפרויקט חשוב זה המעודד עשייה ויצירה. תודתי הגדולה ליואל כהן האחראי לפרויקט זה, לשרונה תיירי ולשלומית זיו, וכן למעצבי "טחנה לעיצוב", וליועץ הפקה - גיא עולמי, ומעל הכל לכם לעובדי הבנק - האמנים המשתתפים בתערוכה, ולטכנולוגיה שאפשרה לדברים להתממש בקלות... יחסית.

נורית טל-טנא

אוצרת התערוכה "אמנות מבית"

חידושים טכנולוגיים משמעותיים בבנק בתקופה זו, ואנו בפני עידן חדש. לדבריו: "אישי - המציאות בה אנו נמצאים ביומיום היא צומת של מעברים מממד אחד לשני ללא הבחנה, כאשר בכל ממד יש את המציאות הייחודית שלו. טכנולוגי - משקף את היעד אל הקדמה אל החדש אל הלא נודע". - יוסי.

בצילומי, יוסי מזמין את הצופה למרחב הפתוח, חסר הגבולות ולהכרה בקיום החומרי לצד הרוחני. הדבר בא לידי ביטוי בצילום בו נראים בניינים רבי קומות כשקו כביש מפריד בינם לבין חוף הים, קו הכביש כמו הקו המפריד בין חומריות לרוחניות. ובצילום אחר, המכונה "על סף הגשמיות" מוצג קצה מרפסת הפונה לים אל המרחב הפתוח, לטענתו צילום זה מבטא את הסף בו הבנק נמצא כעת, מתנהלים

יצירתו כתמיד מושפעת מז'אנר "גיבורי על" המופיעים בקומיקס אמריקאי ובקולנוע. יצירתו של פרנק עוסקת בשילוב דמויות מוכרות כגון: MIGHTOR, Loki מתוך מיתולוגיות וגיבורי ילדות ועריכה מחדשת על ידו לסיפור פנטסטי פרי מחשבתו. אוזן משתמש בטכניקה של איור דיו על דף בריסטול וסריקת האיור למחשב לשם הענקת צבע דיגיטלי. בתערוכה מוצג איור המכיל את הרכב כל גיבורי העל מתוך מהסרט שיצא לאחרונה: "קפטן אמריקה: מלחמת האזרחים" הכוכבים".

יצירתו כתמיד מושפעת מז'אנר "גיבורי על" המופיעים בקומיקס אמריקאי ובקולנוע. יצירתו של פרנק עוסקת בשילוב דמויות מוכרות כגון: MIGHTOR, Loki מתוך מיתולוגיות וגיבורי ילדות ועריכה מחדשת על ידו לסיפור פנטסטי פרי מחשבתו. אוזן משתמש בטכניקה של איור דיו על דף בריסטול וסריקת האיור למחשב לשם הענקת צבע דיגיטלי. בתערוכה מוצג איור המכיל את הרכב כל גיבורי העל מתוך מהסרט שיצא לאחרונה: "קפטן אמריקה: מלחמת האזרחים" הכוכבים".

חובבת אמנות, עוסקת בצילום ולומדת ציור במסגרת חוג אצל הציירת שירלי סיגל. להשקפתה, אמנות הופכת את העולם למקום טוב יותר. בתערוכה היא מציגה ציורים הנוגעים לפן האישי, לרצונה להתנסות ביצירה בסגנונות וחומרים שונים. בתערוכה מוצג ציור "טבע דומם" שצויר בצבעי אקריליק על בד, לצד דמויות שצוירו בצבעי גיר ועפרון על נייר. ובהקשר לפן האנושי, אורלי בחרה להציג שתי דמויות שהותירו בה רושם, אחת מהן היא דמותו של האצן ג'סי אוונס מהסרט "The Race". לדבריה: "אני אדם יצירתי, ומשתמשת ביצירותיו בכל תחומי החיים, גם במסגרת תפקידי כמנתחת מערכות ומנהלת פרויקטים בחטיבה העסקית, בתחום האשראי בבנק".

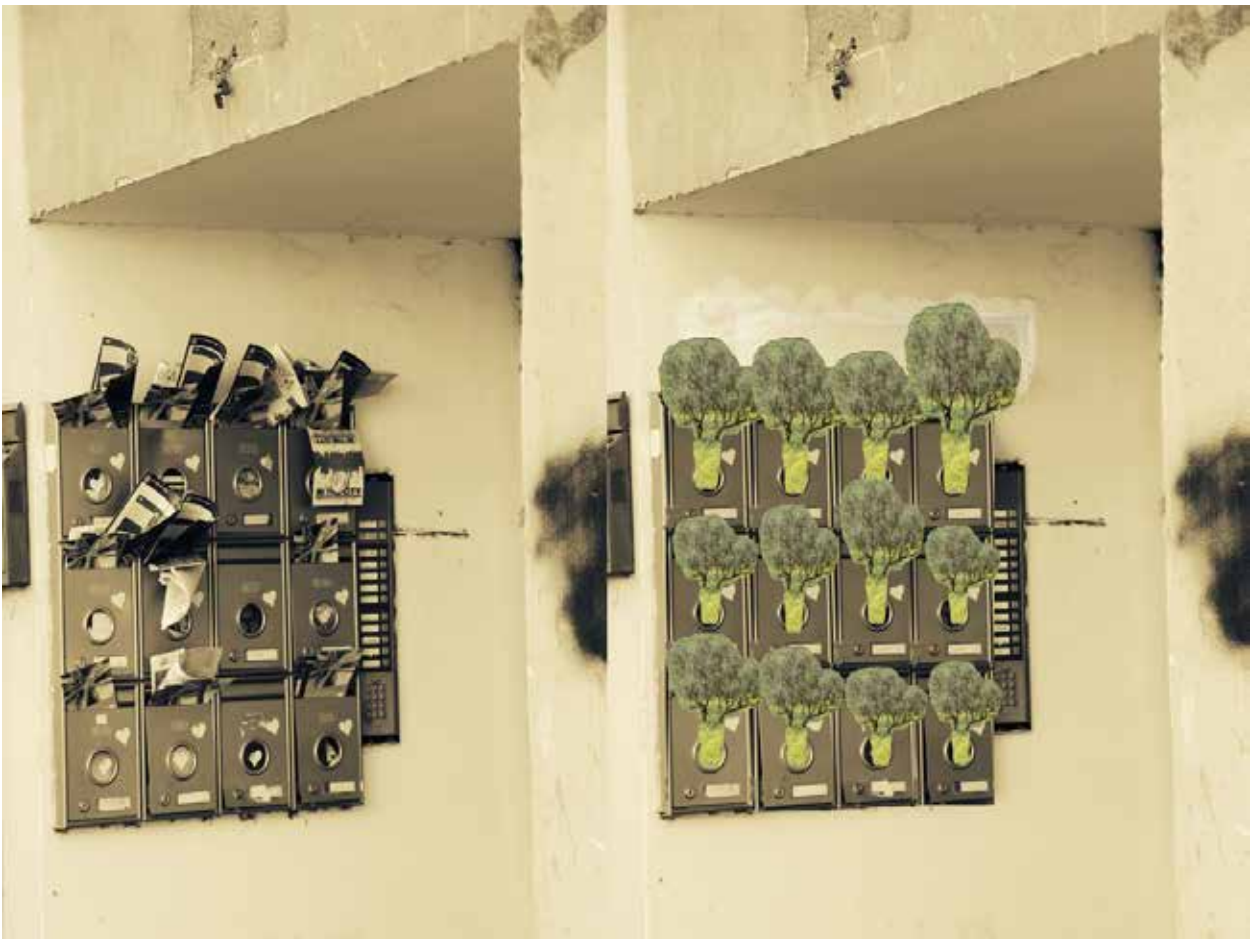
הזמן אינו משכיח רעב וגעגוע לאנשים אהובים... הפעם יצחק משתף אותנו בדיוקנה של אשתו המנוחה, שנפטרה לפני כשלושים שנה, דיוקנה ניבט אלינו ברישום שנרשם בעפרון וצבעי פחם. רישום הלכוד את תווי פניה היפות ומבטה הרך. לצד הגעגוע הרשום על הנייר, מוצגים בתערוכה גם ציורים עזי צבע, ביניהם, ציור קולוריסטי בסגנון קוביסטי, וכן ציורים שציירו בריאליזם המציגים את יופיו של פרח האירוס הדור - צמח נדיר הצומח בארץ ישראל בכמה ריכוזים, באוכלוסיות בודדות, המרוכזות כולן באזור מוגבל בצפון-מזרחו של הגליל העליון.

יצחק מציג בפנינו מנעד סגנונות ויכולות טכניות ציוריות מרשימות, שרכש לעצמו עם צאתו לגמלאות.

מבקש להתייחס למטמורפוזה היצירתית המתאפשרת כיום בעיבוד הצילום באמצעות שימוש בתוכנות פוטושופ. אלקנה מציג צילום בשחור לבן בו מוצגות תיבות דואר ובתוכן מבצבצים עיתונים. לצד צילום זה מוצג הצילום המעובד, כאשר העיתונים המבצבצים מתיבות הדואר מוחלפים בעצים ירוקים. עבודה זו שיש בה מן ההומור מתייחסת כמו כן לחשיבות המיחזור ולחשיבה ירוקה, נושא שנכנס חזק לתודעה הציבורית בשנים האחרונות, כמו גם תוכנות עיבוד הצילום הנמצאות בתאוצת שכלול תמידית.

אלקנה מספר: "התחלתי לצלם במצלמה הכי פשוטה, היה לה רק כפתור אחד לפתיחת תריס המצלמה והשני לגולל את סרט הצילום. בקיוסק ממול היו דומות לה, רק שהן התיזו מים והחבריה הזהירו אותי מלהתיז עליהם. היום, הצילום דיגיטלי ויש עדשות שונות ואפשרויות צילום ועיבוד בלתי נגמרות, אך הכל מתחיל ומסתיים בעין הצלם".

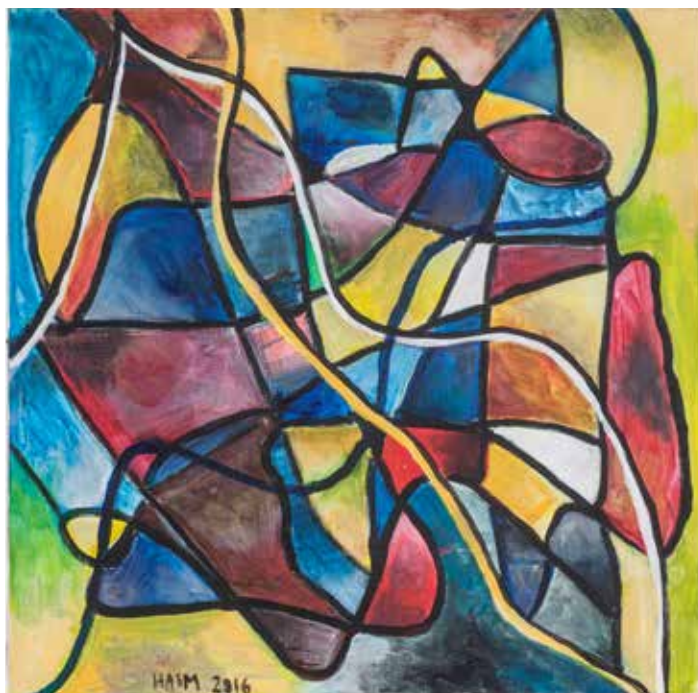

מציג סדרת עבודות בטכניקה של צבעי אקריליק על קנבס. בהשראת הקוביזם (Cubism), זרם אמנותי שהחל בשנת 1906 בעבודתם של שני ציירים: הצרפתי ז'ורז' בראק והספרדי פבלו פיקאסו.

בין העבודות המוצגות בתערוכה: אבסטרקט, דמות אישה בהשראת הציור הנודע של פיקאסו "נשות אלג'יר", ו"טבע דומם" - כסא, קומקום וספל.

הקוביזם הוא סגנון אוונגרדי באמנות שיצר מהפכה בציור ובפיסול האירופי בתחילת המאה העשרים. הקוביזם אינו צופה באובייקט מנקודת מבט אחת, אלא מפרק את האובייקט לגורמיו ומציג גורמים אלה מנקודות מבט שונות באופן סימולטני. תנועה זו חוללה מהפכה בכך שדחתה מעליה דחייה גמורה של מסורת הנטורליזם בציור ובפיסול.

באמצעות הצילום מושיית מביאה לנו סיפור אנושי הנוגע בכולנו. היא מציגה רגע בו מוצגת יד מלטפת את ידה של מאושפזת השכובה על מיטת חוליה. ברגעי איימה, כאב ומבעד למעקה מיטת הברזל הקר, הדבר החשוב באמת שנותר לנו הוא מגע אנושי של אהבה ותמיכה. ובצילום אחר של מושיית מוצג חתול הממתין בעציץ בכניסה לבית, כידוע לעיתים הנחמה נמצאת דווקא בבעל חיים שיגרום לנו להרגיש נאהבים ללא תנאי.

בהשראת השריפות שכיחו אלפי דונמים של יער באזור לטרון, וכן בהשראת הסיפור "העץ הנדיב" מאת ש. סילברסטיין, יעקב מציג בפנינו סדרת צילומים מרגשת ומלווה אותה בטקסט במשמעויות אנושיות. "עץ שנגדע באיבו, נפל שדוד והתבקע לשניים. וכן עדות עשנה של עץ אחר, המצולם בצילום תקריב המדגיש את ייחודו של כל עץ ועץ. ואודים שרופים שנתרו לעמוד על תילם, כחילים, לא נטשו את משמרתם. מראה עץ שרוף שקורא תיגר לבורא עולם - מדוע? וצילום נוסף, המציג השתקפות של היער השרוף בשלולית מים המסמלת את ההתחדשות והחיים. העצים בהשתקפות נראים חיים ומבלבלים בניגוד למציאות ובעצם נותנים תקווה לעתיד". - (יעקב)

עוד לדבריו, האנושות מתקדמת לכיוון הטכנולוגי, אך מספיק ניצוץ קטן להשמיד עמל של שנים. כלומר, בצד ההתפתחות הטכנולוגית עלינו לזכור את איתני הטבע ועד כמה עלינו להישאר צנועים ולחיות בהרמוניה עם הטבע בצד הטכנולוגיה. במובן האישי והאנושי הרי שהעץ השרוף מסמל את קץ החיים שלו אך גם נותן תקווה להתחדשות - וזו מהות האנושות: גלגל החיים.

פסליה מבטאים סגנון אישי המושפע מזרמי אמנות שונים בשילוב טכניקות מגוונות (עיסת נייר, קרמיקה ועוד). בין הפסלים המוצגים בתערוכה: כנר בגודל אדם, המקבל את פניו בנגינה, יושב על כסאו ומנגן, פניו מלאות הבעה אנושית עד כי נדמה שניתן לשמוע את המנגינה הבוקעת מכינורו... כמו כן מוצג תבליט פיסולי קטן ממדים, עשוי קרמיקה בדמותו של נגן צ'לו, גופו נטמע וחובר לגוף כלי הנגינה עצמו.

מעבר לתזמורת זו מוצג גם פסל טורסו נשי, וכן פסל המדמה לראשה של מְדוּזָה (Medusa) מפלצת בת-תמותה ששמרה על פתח השאול. במקום שערות, התפתלו לראשה של מדוזה נחשים חיים. וכתמיד הפרשנות לאמנות היא בעיני המתבונן. צביה מספרת: "עין טובה עושה אנשים טובים. ישנה דרך לגעת בטוב האין סופי שבבני האדם, באמת של בני האדם ולגרום להם לטוב. אני מרגישה שביצירה שלי אני נוגעת בנפש ואני לרגע יוצרת עולם טוב יותר".

מציגה הדפסים על בד שנוצרו באמצעות טכניקה המשלבת טבע וטכנולוגיה הדפס, המייצרת חתימת צמחים על גבי הבד. בין עקבות הצמחים המופיעים על הבד: עלי קיקיון, ורד, אדר, אלון, פירות וקליפות גזע עץ האקליפטוס, וחתיכות גרעין אבוקדו, כאשר האלמנטים הצמחיים הללו מוטבעים על בדים בטקסטורות שונות באמצעות שימוש בברזל או אלומיניום וכך נוצרת קולקציה מרהיבה של בדים, ביניהם: צעיפים, מפות, חצאיות ועוד.

כהמשך למשיכתה ולמקור השראתה מהטבע, ענת מציגה בנוסף צילום של גזע עץ אקליפטוס שנסחף לים בחוף פלמחים, ליד השפך של נחל שורק. לדבריה: "העץ נמצא שם כבר יותר משלוש שנים. הוא בעצם מת מזמן, אבל הזמן יוצר לו "חיים חדשים", ובכל שבוע הוא משנה צורה. פעם החול מכסה אותו, פעם החול נסוג. המים מתקרבים ומתרחקים, והגשם והשמש פועלים עליו לסירוגין. לפעמים הוא ירוק בגלל האצות הגדלות עליו, ופה בצילום צבעו שחור והוא מנוקד בצדפות המכסות אותו".

הצלם הרשמי של הבנק, המצלמה עבורו משמשת ככלי מקצועי ליצירת דיווח חדשותי, תיעוד, ופרסום אודות הבנק. כצלם הבנק יש בידיו סוג של "כוח" להעברת המסר לתקשורת, באמצעות אמצעי חזותי זה. כאשר זווית ורגע הצילום, כמו גם הטכנולוגיה הדיגיטלית ותוכנות עיבוד התמונה המאפשרות עריכת שינויים, מאפשרים לצלם המתעד להביע בצילום נקודת מבט סובייקטיבית מסוימת, זאת בניגוד למחשבה הפשטנית כי הצילום המתעד הינו אובייקטיבי לגמרי.

מדי שנה אביב מתעד את אירועי פתיחת תערוכת "אמנות מבית", וכן עשרות אירועים אחרים. הפעם מעבר לצילום התערוכה, אביב גם משתתף בה כאמן, והוא מציג צילומים שצולמו ב"כנס מצטיינים משאבי אנוש לוגיסטיקה ובטחון", ספטמבר 2014.

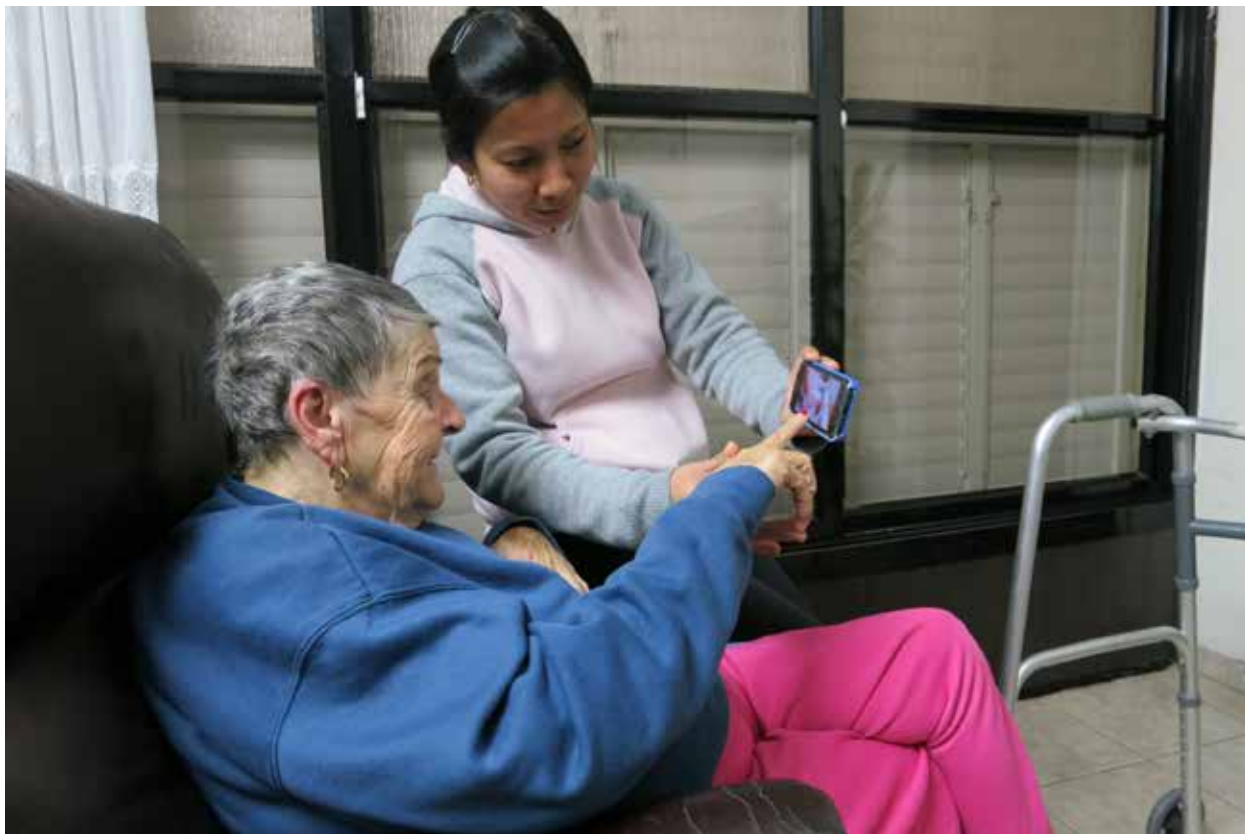

בעלת סגנון ציורי מובהק המתאפיין במופשט רב תנועה ועז צבע. בחובו של מופשט זה קיימים רעיונות עמוקים. כך למשל בציור המכונה: "מחאה", על פי האמנית, תיאורו מבטא מחאת נשים נגד הטרדה ואונס ובעד שוויון הזדמנויות. ובציור נוסף, המכונה: "סערה אקולוגית", אנה מבקשת לבטא את השפעת הטכנולוגיה על האקלים, סערות המתעוררות בקרב האנשים וניצחון הצבעים החמים.

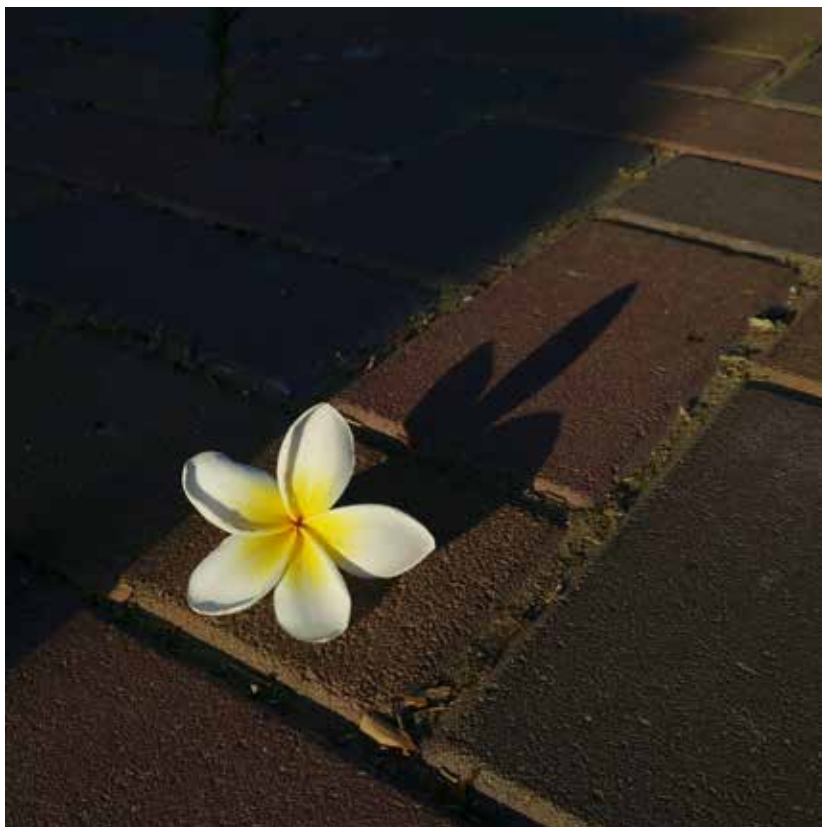
תרבות צילומי ה"סלפי" במכשיר הנייד, הטכנולוגיה ששינתה את חיינו, מגיעה גם לתרבויות רחוקות. וכך במסגרת טיול בנפאל, בעת ביקור במקדש בשם "מאנאקמאנה" שפירושו "מה שהלב יחפוץ", עמוס התרשם מקבוצת מאמינים הממתינים שעות ארוכות בתור ועמם מנחות (אוכל ובעלי חיים), ה"מקודשות" ע"י הנזירים החיים במקדש. במהלך זה המאמינים זוכים לקבל מהנזירים "אות" על המצח, סימון בצבעי אדום וצהוב ושרשרת פרחים. את המזון שהתקדש הם אוכלים בעצמם לאחר מכן ובדרך זו הם מכניסים את הקדושה לתוך גופם, לתוך ישותם. התנהלות אונטנטית חדרת אמונה זו, טקס ישן נושן זה, אינה מונעת מהמאמינים להנציח את עצמם בצילומי "סלפי" באמצעות טלפונים ניידים.

הביקורים הרבים בביתה. תצלם רבות את משפחתך, רגעים אלו יישארו גם בזיכרוןך, ולא תשכח אותם". הערת האוצרת: באופן מפתיע, ארבעים שעות לאחר שהרצל צילם את אמו, לצורך הצגת הצילום בתערוכה, אמו נפטרה. וכך הצילום המוצג בתערוכה הינו הצילום האחרון אותה צילם. וכמה נכונים הם דבריו של הרצל אודות חשיבות צילום המשפחה, כיון שאילו יישארו לנצח...!יהי זכרה ברוך.

גם השנה, הרצל משתף אותנו בצילום מתוך האלבום המשפחתי! הוא מספר אודותיו: "אימי נהגה לדפדף באלבום התמונות של נכדתה (בתי שנולדה לפני 29 שנה). כיום היא רואה את התמונות של נינתה (נכדתי הראשונה) באמצעות דפדוף בנייד המתבצע עם הזזת האצבע (בסיועה של המטפלת הפיליפינית). למרות הקושי שלה לצאת מביתה, היא מתחברת תמידית לכל המשפחה בתמונות ובשיחות וידאו - הטכנולוגיה מאפשרת חיבור מקרוב, גם שאנו לא נוכחים סביבה, על אף

גמלאית הבנק, מציגה השנה מקבץ צילומים - פרחים על מדרכות. לדבריה: "לאחר שסיימו את יעודם ונשרו מהעץ, מפארים הפרחים מדרכות וכבישים. קרובים אלינו יותר מתמיד, ממחישים לנו הפרחים את היופי שבכל שלב. על אף שחלף שיא פריחתם והסתיימו תפקידיהם העיקריים, הם ממשיכים לרומם את הרוח ביופיים הייחודי. והפרח, לאחר הלבול והפריחה, אחרי שנתן את כוחו להוסיף יופי לעולם ולהבטיח את המשכיותו של היופי הזה, נושר על הדרך, שנראתה לו פעם רחוקה. עכשיו הוא נח. מביט על העולם מזווית אחרת. מחייך לניצנים החדשים שבענפי העץ, מחייך לשמש המלטפת ולחברים שלצדו. עכשיו לא נותר לו אלא פשוט להיות. ועולה בו המחשבה שאולי זוהי התכלית מלכתחילה..."

משתף אותנו במראות מחופשה בפּינלנד וסיציליה. לדבריו: "גם ביצירה וגם בעיסוק המקצועי יש צורך בהקפדה על הפרטים הקטנים, ולדעת להשתמש בכלים המעודכנים. יש להנות ו"לצרוב" את הרגע".

בהמשך למשנתו זו, הוא מציג בפנינו צילומים: שחף דואה מעל מבצר פיני מוקף אגם. ובצילום אחר, אי מסתורי בסיציליה שצולם בזמן שקיעה.

מעיד על עצמו כאוהב אדם. עוסק ברישום וציור פורטרטים של דמויות שנמצאו מעניינות בעיניו. בתערוכה, אבי מציג באמצעות רישום בעפרון על נייר, מקבץ אנשי של פורטרטים, ביניהם: דיוקן עצמו, אורגת שטיחים ברומניה, מדריכת טיולים בגיאורגיה ועוד דמויות מעניינות. כל אלו נוצרו בעקבות התבוננות בצילומים שצילם במקומות שונים, דמויות שתפסו את עינו.

טבע, נוף, מרחבים, ופרטים קטנים, כל אלה מהווים מקור השראה לצילומי. והפעם בתערוכה מוצגת סדרת העונות. וכן צילום בו מוצג רגע מוקפא של טפטוף, צילום זה כמו מבקש מאתנו התבוננות בטיפת מים ובאדווה שנוצרת בעקבותיה. בצילומי דניאל מבקש לנצור רגע אחד שבכוחו לספר סיפור שלם אודות סיטואציה, תקופה, אירוע. לדבריו, נקודת הממשק בין תחביב הצילום לעיסוקו המקצועי הינה היכולת והצורך להביט לעומקם של דברים.

משתמשת בקסמי תוכנות שונות לשם עיבוד צילומים שצילמה במחוזות שונים. פלאי הטכנולוגיה הללו מייצרים צילום מעניין ומורכב, המתכתב עם אורה ציורית וחידתית.

מציג רגעים שצוירו מתוך התבוננות בצילום, תוך שהוא מייצר ומעניק שינויים ותוספות משלו באמצעות צבע, מכחול וחול. כך מוצגים: אמה אתיופית הנושאת על גבה פעוט, מוכרת החלב מרומניה, וכן פורטרט של קרוב משפחה שצויר על ידי מנחם בבקשה אישית להנצחת אובדן מצער.

לדבריו: "אני נהנה לקחת מעולם אחד, בעיקר צילום עצמי, ולהעבירו לעולם שונה, ועל אף שהיצירה ריאליסטית, התוצאה היא היידי" שלי, ובהכרח טביעת האצבע תהיה מיוחדת לי, ושונה מן האחר. כאילו אני מפסל בפלסטלינה". מנחם משתתף בחוגי ציור שונים דרך קבע, והשתלם בלימודי חוץ ב"מכון אבני".

אורנה מאמינה כי רגעים קטנים ומרתקים של החיים מועברים באמצעות העדשה. היא הצליחה ללכוד רגע מרתק שכזה במסגרת סדנת צילום של חקר הנצרות. לדבריה: "אישי, אנושי וטכנולוגי עבורי הם שילוב של אופן העברת מידע - גלוי ונסתר - בין אנשים".

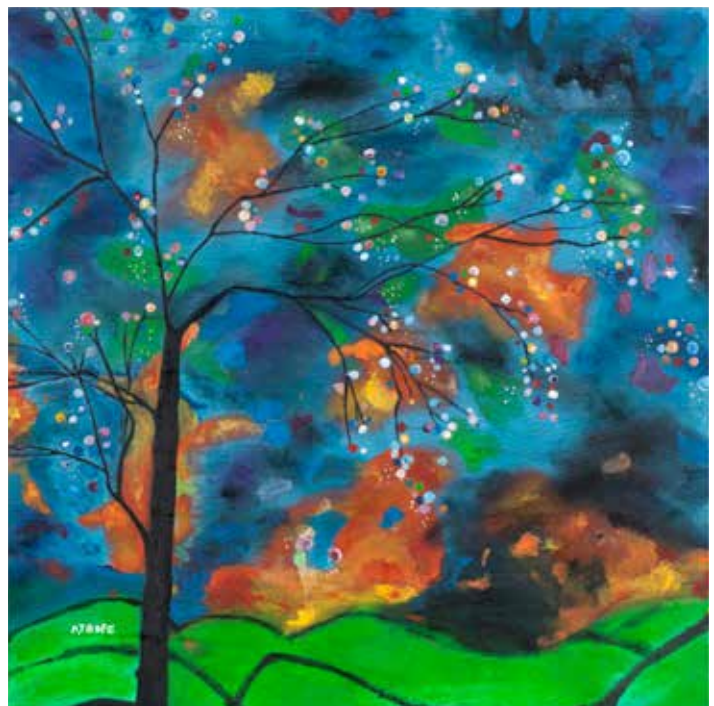
הכמרים, אנשי דת האוחזים במסורת עתיקת יומין, מחליפים ביניהם מידע במחשכים, כמו מעבירים ביניהם ידיעה מוצפנת. ואף על פי כן, איש כמורה העוסק בידע קדום מוצא עצמו משתלב עם טכנולוגית היום. וכך בצילום מעניין, מול איש הכמורה האוחז בנייד ומצלם עצמו צילום "סלפי", ומולו קבוצה יושבת ומצלמת אותו, כאשר באותו הרגע, אורנה עצמה עומדת מאחוריו ודמותה שלה נקלטת בתוך המסך שלו. וכך האישי בתוך הטכנולוגי.

צילום נוסף שאורנה מציגה, בו מוצג ילד היושב על גג צריף רעוע, סביבו צלחות לוויין. הפער בין העוני לטכנולוגיה המתקדמת חי יחדיו. ואילו אורנה בדמיונה מוסיפה, "הילד היושב, רושם במחברתו סוד שאותו הלוויין לא יוכל לקלוט... על אף ההתפתחות והקידמה והמידע העובר ומועבר ללא הרף, עדיין ביכולתנו לשמור על האישי שלנו".

בעקבות נושא התערוכה, נטרפה אמנותו והוא חמד לצון ביצירת ציור בנושא, ציור שיש בו הרבה הומור, וכך הוא מציג בפנינו יצירה משעשעת בהשפעת מקום עבודתו (האישי). הוא מציג דמויות אנושיות שסביבן חגים מחשבים ומספרים וסימני מטבעות ושער ומסוף הבנק כאשר הצבע הכחול והאדום ולוגו הבנק גם הוא מופיע בתוך החגיגה הסוראליסטית. לצד ההתפרעות הטכנולוגית הזו, משה מציג עבודות מתונות יותר: זר פרחים סגול, זיקית מטפסת על גזע עץ, ומראה נוף.

תחושות / משה טרופה
 עֵפָה, כְּעֵת, הוֹנָה. הוּן הַעֶבֶר - עֶבֶר,
 וְהַעֲתִיד לְעֵתוֹ יִמְתִּין.
 עוֹלָם טָרָם גֵּעוֹר, חֶמָה עוֹד צוֹנְנֶת,
 וְרוּחַ מְלֻטָּפֶת גְּעִימָה.
 אֲנִי מְשַׁחֵרר כְּבִלֵי דָאָגָה,
 מְדוּמָם מְחַרְשֶׁת מְחֻשְׁבוֹתִי.
 מוֹזִיקָה מְפֻלְאָה בּוֹקֵעַת, צְלִילֵי קֶסֶם רוֹגְעִים,
 רְפִיּוֹן גּוֹף.
 אֲנִי מְנִיחַ בְּצַד אֶת מְלוֹן הַהֶגְדָּרוֹת,
 עַל הַגִּיר הַקָּבֵן מַעֲלָה תְחוּשׁוֹתִי.
 וְאִנִּי מְחַבֵּר לָהֶן סוּף.

בעקבות ובהשראת אירוע בריאותי שלקה בו אחד מבני משפחתה של שושנה נוצרה היצירה האקספרסיבית, המכונה: "גזע המוח". הציור מבטא ומשלב בין קדרות חשכת האימה לבין צבעוניות וכדור אור והילה הסובבים את גזע העץ. עוד מוצגים, סדרת ציורים בשמן על בד, המכונה "ארמונות רחוקים", הבנויים על פני מים, ובבאותם משתקפת בהם, וסביבם חגות בועות שקופות ספק גלקסיות המתעופפות להן, פנטזיה אודות עיר בדיונית עתידנית.

לדבריה: "הצילומים צולמו מזווית אישית, על מנת להציג את הפן האנושי ביקום, בעזרת הטכנולוגיה. לאמנות ולעבודתי בחטיבת החדשנות יש קשר ישיר. בשניהם מדובר על ליצור "יש מאין". יצירת משהו חדש, מרגש מיוחד ומטביע חותם, המהווה בסיס להמשך".

יפה מביאה לנו רגעים ממחוזות אחרים: חתן והכלה מהאי פוקט, מבנה שצולם במחוז אמפאוה בנהר קלונג מיי, תאילנד. וילדה נושאת מנשא ממחוז בוקאו, לאוס.

יפה מצטטת קטע משירו של ג'ון לנון, המהווה עבודה מקור השראה:

John Lennon /Imagine

"Imagine there's no countries
It isn't hard to do
Nothing to kill or die for
And no religion too
Imagine all the people living life in peace"

מנהלת לשעבר של נציגות בנק הפועלים בשוויץ, מספרת: "הצלחתי בתפקיד היתה בשיתוף וחיבור כל הצוות ובגישה אישית ללקוחותיי". ובהמשך לכך בהתייחסות לאמנות, סיגל מפסלת דמויות אנושיות שאינן מושלמות, באמצעותן, היא מבקשת להעביר מסר אנושי אודות למידה והכלה של הלא שלם, הכרה וכיבוד נכויות שונות, תוך גילויי חמלה, אהבה וסובלנות לאנושות הלא מושלמת, לשם יצירת עולם טוב יותר. בתערוכה היא מציגה עבודת חימר שעברה שריפה, המכונה "אופקה" - משמעותה על פי הבודיהזם: השתוות הנפש, איזון.

גילתה את עצמה כ"ציירת" רק לאחר פרישתה מהבנק, לפני כשנתיים וחצי. דינה מעוניינת להרחיב את גבולות הידע, לפתח את המרחב ליצירותיות ולהוציא את הדברים אל הפועל. בתערוכה היא מציגה ציורים בגישה ריאליסטית, דמויות ילדה וכלב ושדה כלניות.

צילומיו של ניסים כתמיד מספרים סיפור, כך למשל, בצילום אורבאני פנוראמי, מוצג מרכז תרבות מחודש, הכולל את היכל התרבות ו"הבימה" ומוזיאון הלנה רובינשטיין בת"א. הצילום מבטא את הקידמה האדריכלית והטכנולוגית, המרכז המחודש והמפואר לצד בנייניה הישנים נמוכי הקומה של ת"א הישנה כשבניהם ניצב מנוף, המשקיף ממעל כמנצח על תזמורת הבניה.

לצד צילום זה, מוצג צילום שחור-לבן ובו מקבץ הרכבי אופניים ברחובות העיר, שועטים קדימה. וצילום פנורמי נוסף בו מוצג חוף ים בעת שקיעה, שחפים ושתי דמויות מבקשות רגיעה. כי על אף התקדמותנו ושאיפתנו לחידוש הטכנולוגי הבא, הרי שתמיד תהיה בנו הכמיהה למקום הפשוט, המרגיע והאנושי ואל הטבע הנצחי האין סופי.

Anat. levy 2015

מציגה צילומים המציגים את החיבור היומיומי האנושי לממד הטכנולוגי. כיום המצלמה מאפשרת לכל אחד מאתנו לצלם במיידית בכל עת ומקום, עד כי לעיתים נדמה כי שכחנו להיות נוכחים בחוויית ההווה עצמה ושכחנו כיצד להתבונן ישירות במתרחש סביבנו, ללא תיווך המצלמה. ובהקשר לכך ענת מצטטת מדבריה של הצלמת התיעודית רבת ההשפעה, דורותיאה לאנג (Dorothea Lange): "מצלמה היא כלי שמלמד אנשים איך לראות ללא מצלמה".

Anat.levy 2016

מציגה צילומי בובות ומסכות מאינדונזיה, אורלי מספרת אודות אהבתה לטייל ולחוות תרבויות וחיים במדינות אקזוטיות. לדבריה, ניתן לראות שהמסורת והטקסים נשמרים בשילוב עם הקידמה והמודרניזציה.

מביא את שפע השמחה אלינו, היישר לעיניים ולנשמה. בסדרת צילומי משפחתו האהובה, כשלצדם מוצגים צילומי פירות וירקות טריים, צבעונים ועסיסיים: תותים, אוכמניות, תפוחים ועגבניות. כל שנדרש לו, לאושרו של האדם. אליק, רב פעלים בזמנו הפנוי עוסק בצילום, כתיבה ובמתן יעוץ אישי והרצאות. כבכל יום ממציא עצמו מחדש.

מציג צילומים בהן הדמויות (ילדיו) מצויות ברגעי שיא או בדרך אל השיא. "אני מאמין שצילום/תיעוד של רגע יכול לתמצת סיפור שלם. ולאחר מכן הצילום עצמו יכול להפוך מקור להשראה" - (אבי).

לטענתו, כשם שהוא מקפיד בהתייחסותו ליצירה כך גם בעיסוקו המקצועי בבנק, אבי רואה את הלקוח במרכז ומכוונו למיציא מקסימלי מבחינת ניהול החשבון והשירותים המוצעים.

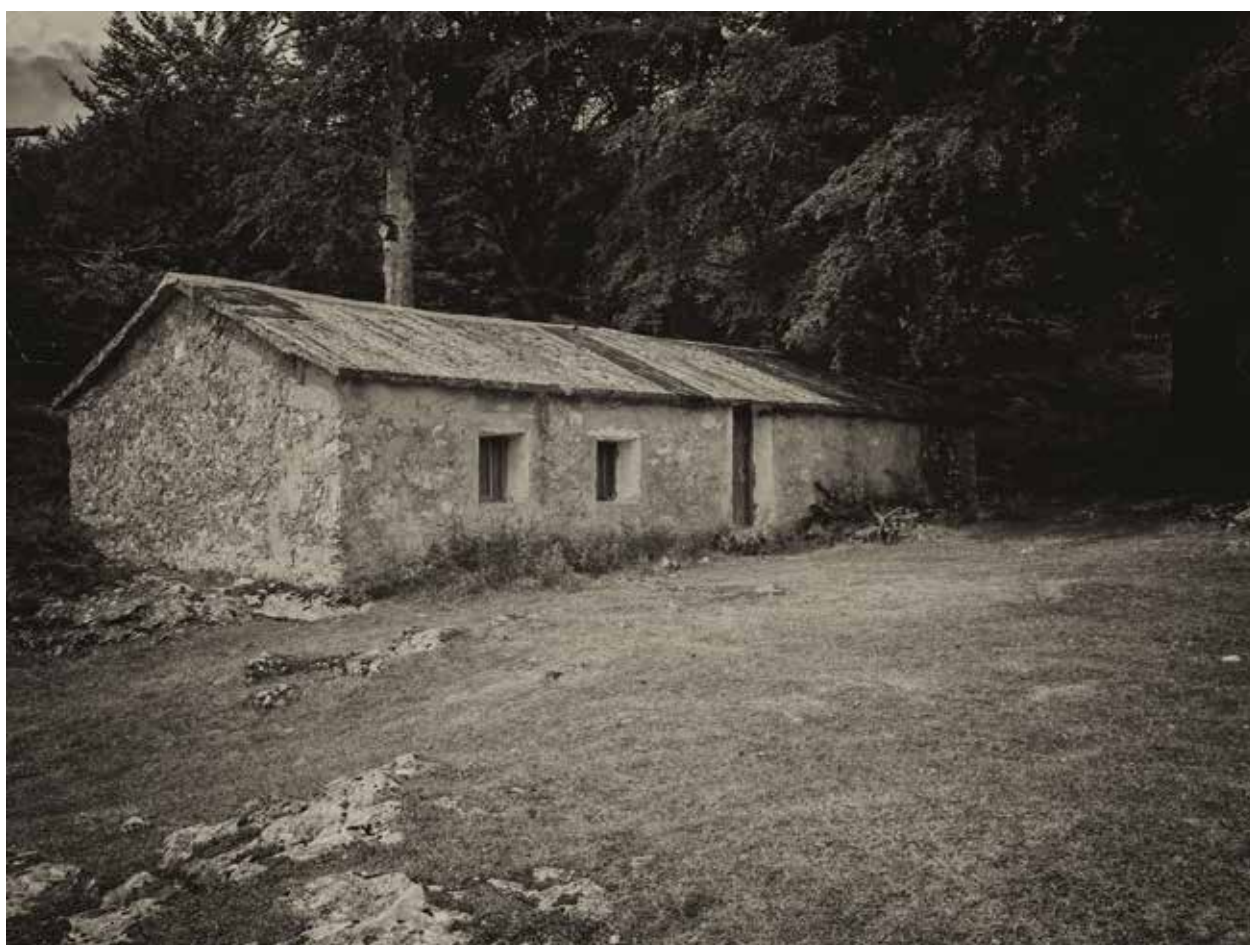

מציגה ציור קליגרפיה, מינימליסטי. המורכב ממספר חלקים. לדבריה: "היצירה מהווה כלי מפתח באיזון בין העבודה לבית. ציור קליגרפיה הינו סוג של מדיטציה. ככל אמנויות הלחימה מהמזרח, קשה להסביר במערב את הערך המופק מתרגול והתמדה. אני מאמינה שתוצאת המדיטציה, הסבלנות, ההתמדה והדייקנות מלוות אותי גם במשימות השונות במהלך יום עבודתי".

הטקסטים המוצגים בתערוכה, נלקחו מתוך שירה סינית ובתרגום חופשי משמעותם: "חברות ותיקה אינה נשכחת כמו ניחוח האורכידאה" וכן תרגום הטקסט הנוסף: "רוח מביאה עמה משב רעננות". מבחינה פילוסופית, אורלי מרחיבה ונותנת פרשנות אישית לקטעי השירים הללו, לטענתה, על אף שנתקדם בטכנולוגיה הרי שחברות ותיקה וטובה תמיד תישאר. ויחד עם זאת, הרי שתמיד משהו מהחדש, מאותה רוח חדשה מביא עימו רעננות". הישן והחדש מתקיימים יחדיו.

מציגה צילומים שצולמו במסגרת טיול משפחתי בצפון ספרד, רגעים ומקומות שנגעו בה. כך למשל מוצג צילום בשחור-לבן ובו מוצג בית ישן ומבודד שצולם בסיירה אורבוסה שבמחוז נברה (Sierra Urbasa, Navarre). וכן צילום נוסף שצולם בעיר סן-סבסטיאן ובו סירות צבעוניות שכובות זו לצד זו כאילו היו ממתקים על מדף, שובי לב ועין.

לעצים יש מערכות יחסים קרובות יותר ופחות, הם יודעים לזהות את בני משפחתם ולהעדיף אותם על עצים אחרים, עם זאת הם חולקים משאבים גם עם שתילים זרים, במין מכניזם ששומר על הקהילה.

לצמחים יש עצבים, סינפסות, וכן אינטליגנציה המקבילה למוח האנושי הממוקמות בשורשים בדומה לרשת הנוירונים במוח, הם מתחרים ומשתפים פעולה, כדי ליצור קהילה בריאה.

אלמלא והיה ביער זן אחד, התפרצות של מחלה או חרק הייתה גורמת לאובדן כל הקהילה, היער דואג לעצמו כך שמבחינה אבולוציונית, מה שתורם להישרדות זה לא רק תחרות, אלא גם שיתוף פעולה. יערות הם מערכות מורכבות עם רשתות ומרכזיות שמאפשרות לעצים לתקשר, עצים גדולים וותיקים, מסייעים לצעירים, ולכן כשמתכננים כריתה וחידוש יערות, יש לעשות זאת בתבונה, כיוון והעצים הוותיקים שרדו ופיתחו במהלך השנים גנים הנחוצים להמשך הישרדות היער. כך זה צריך להיות גם בפן האנושי, יש לתת כבוד לאוכלוסייה הבוגרת, היציבה ובעלת ניסיון חיים, אוכלוסייה שיש לה מה לתת ולומר, במיוחד בימים אלו בעתות משבר או זעזוע בחברה. ולכן יש מה ללמוד מהטבע שבורא עולם יצר".

"העצים מחבקים את עצמם - ה"אינטרנט של היער" - זו הכותרת שרוני העניק לציורה הציורית שלו.

לדבריו: "בציור עצי יער, שורשים ועלים שהם לקראת סוף חייהם מתפרקים כמו שקומפוסט מתפרק, אבל הצבעים, הצורות והטקסטורות הן משהו חי בערוב ימיו. הציור משלב אנושיות וטכנולוגיה באופן ייחודי. עצים מקיימים חי" קהילה, שורשים מסועפים מעבירים מידע מגזע לגזע, אילנות מורישים לשכניהם עודפי מזון לקראת מותם, אפשר לקרוא לזה ה"אינטרנט של היער", רשת תקשורת אדירת ממדים המתנהלת באמצעות שורשי העצים ומבטיחה את קיומו של האורגניזם הגדול בתבל ובמידה רבה את קיומה של האנושות.

העצים חברתיים, הם לא רק מתחרים על השמש, מים, מקום באדמה ובחומרי האדמה, אלא הם גם משתפים פעולה כדי לעזור זה לזה באמצעות רשת תקשורת מורכבת וחכמה ביניהם. הרשת היא כמו צנרת תת קרקעית שמקשרת בין מערכות השורשים של עצים שונים, ומעבירה בניהם מים וחומרים מזינים, העצים ביערות יכולים לחלוק מידע מתחת לאדמה, עצים בפוזיציה של שפע עוזרים למי שבמחסור ולהפך.

במערכות היחסים ביערות, לכל אחד יש אינטרסים שלו, אבל כל אחד נותן לפי יכולתו ומקבל לפי צרכיו. כמו בחברה האנושית

שקיעה מרהיבה, מרחב כתמתם ימי ומואר, זה הרגע הקסום שנלכד במצלמתה של סיגל, בעת ביקורה, בקופנגן בתאילנד. זו הפעם הראשונה בה סיגל מציגה במסגרת התערוכה, והיא משתפת אותנו בנקודת מבטה אודות החיים ומצטטת: "יום ללא חיוך הוא יום מבוזבז" (צ'רל' צ'פלין).

מבקש באמצעות צילומיו לבטא את היופי של הטבע והיצירה. בתערוכה הנוכחית הוא מציג צילומי פרחים מרהיבים ביופיים. צילום דיגיטלי המשלב נגיעה עיצובית אישית בפוטושופ. לדבריו: "הצילומים מציגים שימוש באמצעים טכנולוגיים של עולמנו כיום. בזכות הטכנולוגיה המיוחדת של הפטושופ ניתן ליצור ולהעביר את הצילומים לעולמות אחרים - אליהם הצופה מכוון. הטכנולוגיה באה לידי ביטוי ביופיו של הצילום המעובד. והיא מאפשרת לחדד את המסר או האובייקטים המופיעים בו, וכן היא מאפשרת לבטא את המסר שהצלם שואף להעביר לצופה בצילום".

קפסולות קפה ריקות, כפתורים, גולות, קפיצים וחלקים אחרים מקבלים חיים חדשים אצל גלית בקולקציית תכשיטים מקורית. ביניהם: טבעות, עגילים ושרשראות. באמצעות שימוש בחומרים ממוחזרים, דמיון מפותח, לב אוהב וידיים מוכשרות, גלית יוצרת תכשיטים מרהיבים, חד פעמיים.

בנוסף לקולקציית התכשיטים, גלית מציגה ציורים בשמן על בד, המורכבים משני חלקי בד גדולים המתאחדים לכדי מצע אחד. ובהם כתמיד מוצגות פני נשים. ציוריה מתרכזים ביופי הנשי הפנימי והחיצוני. בתנועות גדולות ועל פני שכבות רבות תוך שימוש במכחול ובסכין היא ממקמת את האישה במרכז תשומת הלב כאשר המסתורין בהבעתה מהווה חלון למאבק פנימי או החיצוני. גלית נולדה באוסטריה, שם גדלה כילדה ונדדה בחייה בין אירופה, ישראל ואסיה. בתאילנד ובסינגפור גרה כ-20 שנה. היא למדה אומנות וציור בטכניקות דיו סיניות, במקומות שונים, ביניהן בסדנאות האומנית המלזית הגב' צ'ייה צ'ויה (Chia Chuyia), והציגה בתערוכות שונות ציורי דיו בשילוב מוטיבים מערביים. בעשור האחרון, גלית מציירת בשמן על בד.

זו הפעם הראשונה שעופר לוקח חלק בתערוכה. הוא מציג מספר צילומים שצילם בטיול בסין - אחת המעצמות הגדולות בתבל ואחת המדינות בהן יש צמיחה מהירה של טכנולוגיה. עופר מציג את "עץ המשאלות" משנחאי כאשר הצבע האדום מסמל בתרבות הסינית את השמחה. וצילום נוסף, ובו מוצג רגע לילי בשוק האוכל הסוער בביג'ין.

ילנה מספרת: "תמיד הדהים אותי שעל ידי לחיצה על כפתור המצלמה, ניתן לעצור את הרגע ולהראות משהו שאולי עין לא רואה. באמצעות הטכנולוגיה (המצלמה) ניתן להעביר מסר או לבטא רגשות", בהמשך לדבריה היא מציגה צילום ובו עלה בודד שנשר מהעץ. ההתבוננות בעלה הבודד מזכירה לנו לעצור לרגע מהמולת היום ומהריצה ממקום למקום, לנשום עמוק ולזכור להתבונן בפרטי הטבע הקטנים שסביבנו. התבוננות איטית וממוקדת הנוסכת שלוה והתחברות עמוקה לעצמנו.

משתמש בטכניקת ציור טכנולוגית, עכשווית. כאשר האיור מתבצע בשיטה המסורתית, אך באמצעות כלים טכנולוגיים.

האיורים הקריקטוריסטים המתלווה להם טקסט, ציור באמצעות טאבלט, המשמש כמצע לציור. פלטאת צבעים עשירה מצויה בתוכנה ו"מכשיר הכתיבה" הינו עט דיגיטלי ההופך על פי דרישה למברשת לצבעי מים / שמן, עפרון, גיר ועוד. וכן מחק, כך שניתן לשלוט במידת הסמיכות של הצבע, שקיפות וכו'...

לדבריו: "אני מושפע השפעה עצומה ממגזין "MAD" האמריקני, ובייחוד מהמאייר מורט דרוקר המספק לי השראה לגבי אופן הרישום. האפשרויות הגלומות באיור באמצעי טכנולוגי הן הוא עולם ומלואו".

מבטאת את הצד האנושי ביצירותיה בתחום הציור והפיסול. היא מציגה מספר רגעים אנושיים, דוגמת ציור הנוגע ללב, בו מוצגת קבוצת נשים מגושמות רוקדת כילדות בגשם, וציור נוסף, בו מוצגת צעידה בטוחה על הקרקע. אליה מחוברת מאד ליצירותיה ומבקשת לשייך לציור הצעידה את הציטוט הבא: "הדבר האמתי היחידי במסע שלך הוא הצעד שתיקה ברגע זה". וכיוון שאמנות כמו אמנות נתנת לפרשנות המתבונן, הרי שאפשר לשייך לציור גם את הציטוט הבא: "צעד קטן לאדם - צעד גדול לאנושות".

מציגה ציורים המכונים "מבנים בעולם", פבלות במקסיקו ומבנה עתיק בפראג. ציוריה באקריליק על בד מצוירים באמצעות כפות ידיה וכריות אצבעותיה - נגיעה אישית על הבד, ללא שימוש במכחול המסורתי. בהתייחסות ריאליסטית וסוראליסטית לציור המבנים.

להגיע לתוצאה המתבקשת, אלא לסגת אחורה ולהביט מחדש בבעיה ולנסות שוב.

צילום אנימטי נוסף של אלכס מכונה: "אנטי מטריקס" - סביב דמות אישה הממוקמת במרכז הקומפוזיציה, מטריצת מספרים המוצגים בהיפוך של 180 מעלות. וכן זר פרחים נבולים ונפולים מעל ראשה. התנועה הנגדית והיפוך המספרים על פי אלכס מטרם לבטא מצב בו אדם באמצע חייו מחליט לשחות נגד הזרם.

ויצירה נוספת שגם נקשרת לשימוש ב"רדי מייד", וכן בהתייחסות לפעילות הבנק בנושא שימור הסביבה, מיחזור וטכנולוגיה, מוצג צילום ובו נראית אישה ישובה על חלקת אדמה נקיה מרוב. כאשר לצילום זה מחוברות כוסות חד פעמיות ושקית בד שלוגו הבנק מודפס עליהן. האמירה בעבודה זו עוסקת בקריאה לשמירה על איכות הסביבה הטבע והעולם.

יוצר אינסטליישן אמנותי מקורי, חידתי ומרתק המבוסס על צילום מבוים. כאשר הוא מושפע מהזירה הטכנולוגית העכשווית ומאמן ה"רדי מייד" מרסל דושאמפ (Marcel Duchamp), שהציג בראשית המאה ה-20 את אמנות ה"רדי מייד" - שהתבססה על חפצים בנאליים ויומיומיים שהאמן הפך ליצירות, בשאיפתו לערער את גבולות הגדרת האמנות. אלכס מציג אינסטליישן המורכב מצילום בו נראית אישה לבושה אדום אוחזת בעששית כשהיא ממוקמת בין מעבר צר. הצילום מעורר תחושה כאילו נלקח מפריים של סרט מתח. אלכס לא מסתפק בצילום ומשלב לצד צילום זה חפצים ההופכים לחלק מהיצירה הרב תחומית שלו: עששיות ובהן נורות, ועכבר מחשב. ביצירה זו אלכס מבקש להביע משחק משמעותיות, גם באמצעות הכותרת שנתן ליצירה: "אין צורך לשרוף בית על מנת להציל את העכבר", לדבריו, בעבודתו היומיומית בבנק, לעיתים הוא חש שאין צורך לעשות משהו דרסטי כדי

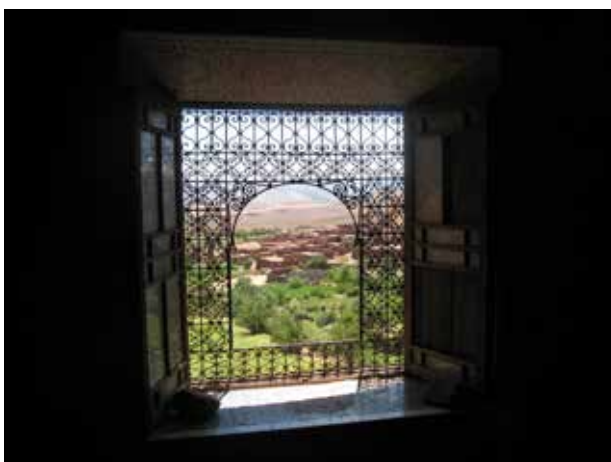

מציגה עבודות פסיפס מרהיבות, מלאכת מחשבת הדורשת ניסיון, מיומנות, קפדנות ומקצועיות. בעבודות הפסיפס מוצגים פרחים משובבי נפש. לדבריה: "על פי הסינים הפרחים הם מייצגים משהו מאד אנושי". היא משתפת אותנו בחוכמת חיים פשוטה: פתגם סיני עתיק אומר כי: "אם יש לך שתי מעות, באחת קנה לחם כדי לחיות ובשנייה פרח, כדי שיהיה לך בשביל מה לחיות". כמו כן, יעל מציגה צילום רחוב במשחק של השתקפות.

מציג מקבץ צילומים מתוך סדרה העוסקת בדלתות וחלונות. הצילומים צולמו במקומות שונים ברחבי העולם. לדבריו, אנשים מתקשרים באמצעים שונים זה עם זה, אם באמצעות שיחה ומבע ישיר ואם באמצעים טכנולוגיים. אפשרויות התקשורת המגוונות מקבילות לצילומיו בהם מוצגים שערים, חלונות ופתחים שונים המאפשרים כניסה ויציאה, הנגשה ומפגש.

משתתפת באופן קבוע בתערוכת "אמנות מבית" וכן מציגה מיצירותיה בתערוכות יחיד וקבוצתיות רבות. עבור ניצה הפיסול הוא תכלין לחיים. חיי היומיום מהווים עבורה מקור השראה תמידי, ובתמצית השראה זו היא מציגה שלושה פסלים מרשימים העוסקים במצבים רגשיים: "אמא וילדה", "שברון לב" ו"יאוש". הפסלים עשויי חימר צבוע.

מציג מקבץ ציורים שצוירו בטכניקה עכשווית באמצעות האיפד (ipad). הטכנולוגיה מאפשרת לאהוד להמיר את ריח הטרפנטין הנלווה לצבע השמן ואת מקבץ המכחולים לעבודה "נקייה יותר", ציור ממוחשב שאינו דורש סטודיו מרווח לעבודה, רכישת ציוד או משך זמן ליבוש של עבודה, כפי שנדרש באופן הציור המסורתי. בין מגוון הציורים שאהוד מציג בתערוכה: "מודל עירום", סצנות יומיומית אנושיות, וסוסים.

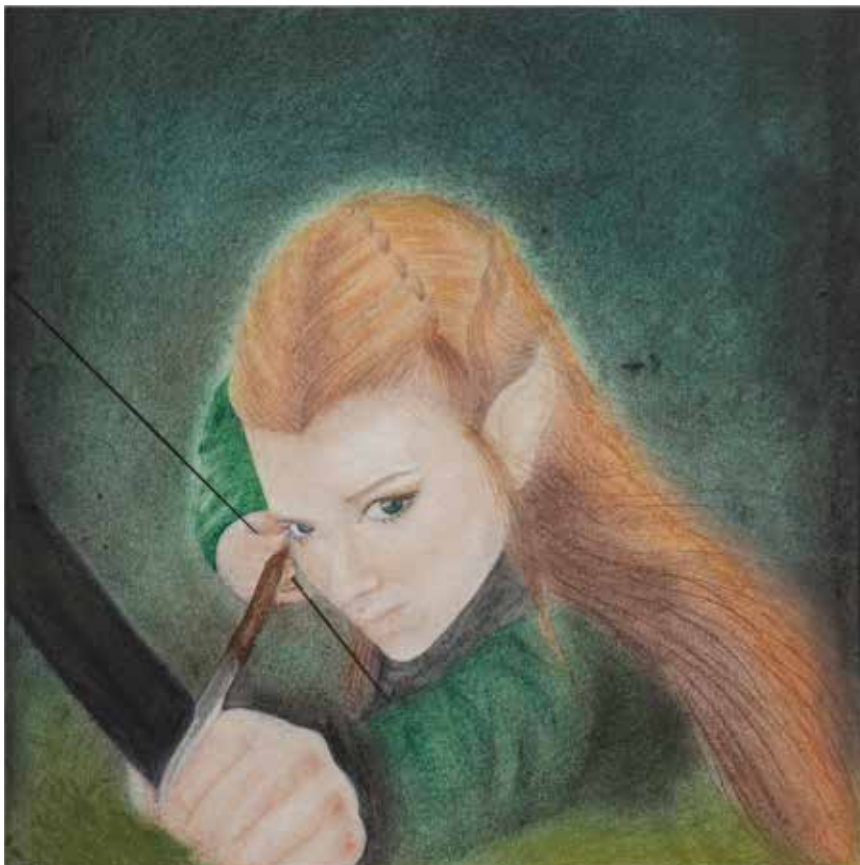

מציגה רישומי פחם, פסטל ועפרונות שמן. לדבריה: "בחרתי להתמקד בהיבט האישי והאנושי. ציירתי מגוון הבעות אנושיות המביעות רגש, ודמויות שהאמירה שלהן בעיקר מנסה להיות אישית. בעולם ששם דגש על טכנולוגיה, לאספקט האישי והאנושי יש אפילו דגש חזק יותר."

שפת האמנות של רותי היא במקום בו המילים מסתיימות, ומתחילה שפת החלום, בסמלים, בתחושות ובצבע.

היא מציגה דמויות פנטסטיות, ארכיטיפיות, הטבועות בנו עמוק. על אף שנתקדם בשלל המצאות ונשתמש בטכנולוגיה חדשנית, הרי שבנפש וטבע האדם תמיד תהיה כמיהה לרגש הפשוט, להתגברות, הצלחה וניצחון, לשמחה ולאהבה, במאבקנו היומיומיים.

וכך אודות דמותה של גבריאלה הקסומה והלוחמת, הרשומה ביצירותיה, רותי כותבת: "גבריאלה מרכיבה את שריונה ונלחמת, חדרת אומץ, עבור משהו או מישהו אהוב."

מביאה לנו את נופי קניון אנטלופ
- Antelope Canyon. צילומים
מרהיבים בעקבות טיול טבעי. בעת
הצילום מירה השתמשה בהגדרות
המשמשות להדגשת ניגודיות
הצבעים.

חושף בפנינו צילום מרשים המעניק איזו ראייה עתידנית. בצילום מוצג המחשב המרכזי MAINFRAME - של בנק הפועלים באתר רותם. לדבריו: "המחשב המרכזי של הבנק הוא הדבר הכי טכנולוגי חדשני שאני מכיר. המחשב מספק שירות ללקוחות כל הבנקים. הצילום צולם במסגרת הקמת פרויקט רותם. במסגרת עבודתי בחוות השרתים של הבנק, אני עובד עם כל המערכות והשרתים שעובדים מול המחשב המרכזי". מעבר לעבודתו בבנק, דודי עוסק בצילום מקצועי בתחומים שונים: צילום יח"צ וסטודיו (אופנה, ילדים ומוצרים).

מציגה בצילום את יופי הטבע והבריאה לצד עולם טכנולוגי. שמיים כחולים, עננים לבנים וכרי דשא, ובין לבין "צומחים" ועולים להם עמודי חשמל המשתרעים על פני השטח הפתוח. על גבי האורחים הטכנולוגים שבטבע, על חוטי החשמל, נחות להן הציפורים. הצילום צולם בכפר מעש, הסמוך לפתח תקוה, בשטח השייך לפרדס האחרון בעיר המכונה: "הפרדס הקסום".

הפרחים והדומם הינם נושא מרכזי ביצירותיה. לדבריה, בעזרת מכחול היא מביעה רגש ומצב פנימי. לרוב יצירותיה נושאות תו חיובי, כאשר הצופה מוזמן להתבונן בהן ולמצוא את הפרשנות האישית שלו. כיוצרת, מרינה מתפתחת ומתנסה כל העת בטכניקות חדשות, כאשר חומרי גלם מהווים עבודה אתגר חדש ליצירה. בתערוכה היא מציגה ציורי פרחים בצבעי מים על מצע זכוכית, ציורים אלה נוצרו בעקבות השראה מתחום הקולאז.

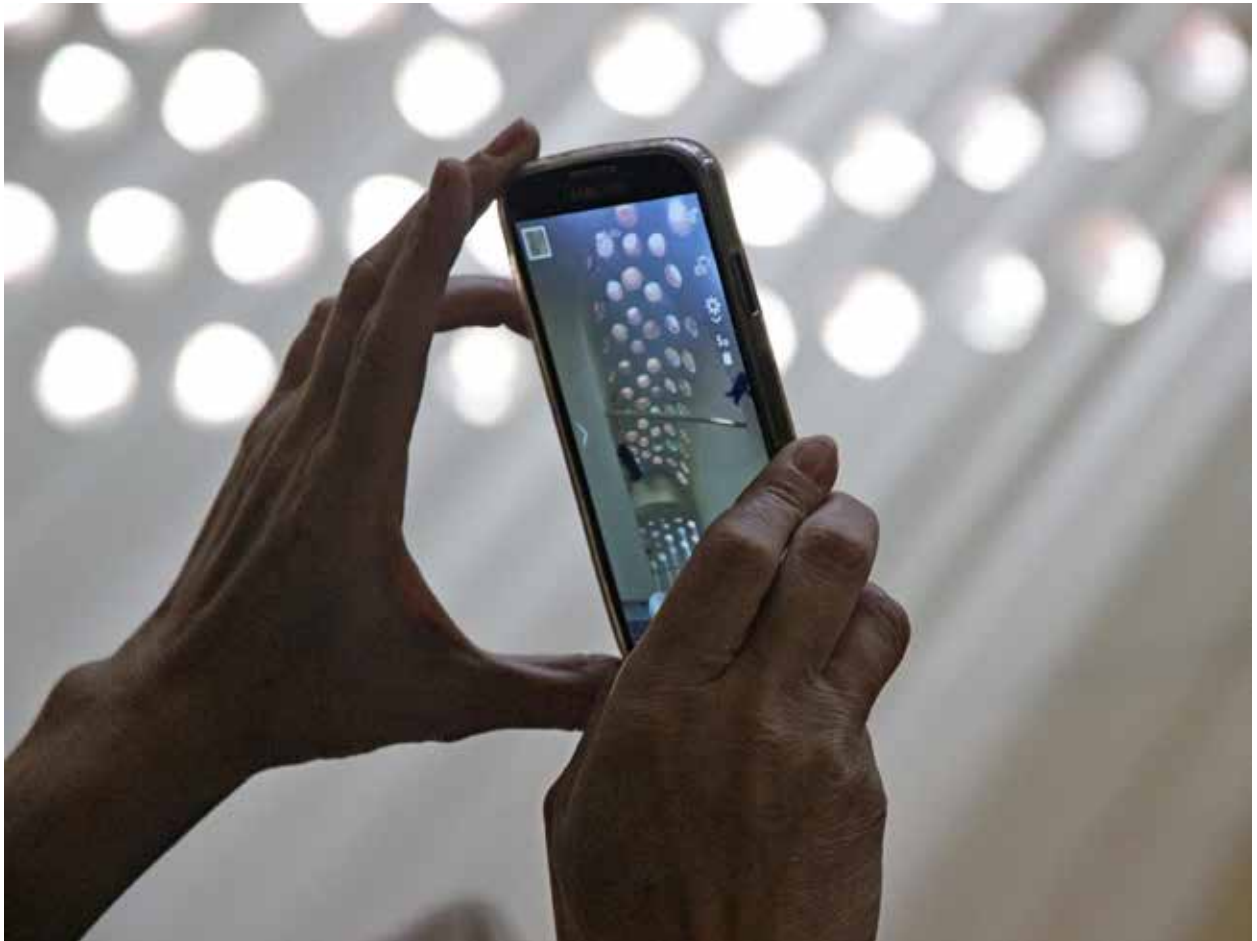
מציג מספר עבודות מעניינות במדידות שונות. כאשר אחת מהעבודות היא פרי שיתוף פעולה עם בתו אפרת קישון. מדובר בחיבור בין רקמת גובלן מסורתית לבין העולם הדיגיטלי המפוקסל. מה שעניין את אפרת היו הטעויות החד-פעמיות שקורות בזמן הרקמה. מחשבה זו לקחה אותה לעולם ה"גליצי-ארט", שבו טעויות חד פעמיות ולא מתוכננות יוצרות מראה ויזואלי מרתק. קישון המירה רקמת פרח לקובץ דיגיטלי, הדפיסה על בד רקמה והתחילה לרקום מחדש את הגובלן - עם הטעויות כחלק מהדוגמה. עוד מעבודות של קישון המוצגות בתערוכה: פסיפס בהשראת המנדלה על מצע עגול המורכב מפיסות אבן שונות ומצוירות. וכן ציור באקריליק המדמה לפסיפס מעוגל גם כן בהשראת המנדלה. סביב המנדלות אלמנטים צבעוניים שונים, כמרחפים ללא מסה. כאשר האלמנטים הציוריים הצבעוניים הללו, גפים שמשמעותם מעורפלת, מקור השראתם מהצייר הנודע קנדינסקי.

"ויהי אור" עליזה מציגה צילום המבטא את אור הידע והקידמה, המאירים עלינו.

עליזה מצטטת מדברי האסטרופיזיקאי והתאורטיקן סטיבן ויליאם הוקינג: "הסתכל למעלה לכיוון הכוכבים ולא למטה לכיוון רגלייך, נסה להבין מה אתה רואה, ותהה מה גורם ליקום להתקיים".

זו פעם ראשונה בה עליזה משתתפת בתערוכה, והיא משתפת: "אני מצלמת כשנתיים, הצילום עבורי הוא דרך לביטוי עצמי ללא מילים, חופש, יצירה ודרך להעצמה והתפתחות אישית. בנוסף לצילום אני מתפתחת דרך סדנאות להעצמה אישית".

מציג מצילומיו במקומות שונים בארץ ובחו"ל. הנושאים הקרובים לליבו של אקטור הם פרספקטיבה, משחקי אור וצל והשתקפויות. ליישום רעיונותיו הוא משתמש בצילום דיגיטלי. ולשם הרחבת התייחסותו ל"אני מאמין" שלו כאמן, הוא מביא ציטוט מאת קולין מק'קארתי:

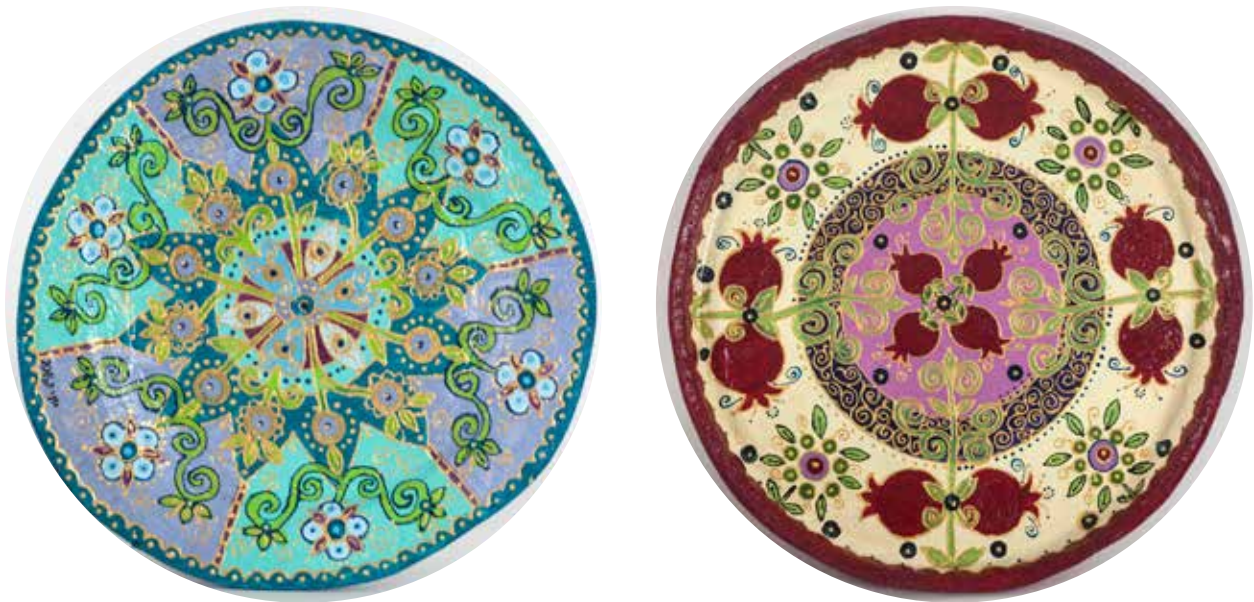
"אם אף פעם לא נעז לנסות, לא נראה לעולם את הקשת בענן. אם אף פעם לא נחפש, לעולם לא נוכל למצוא. אם לא נתאמץ להתגבר על ספקותינו ופחדינו, לעולם לא נדע עד כמה נפלא לחיות בלעדיהם. אם לא נתמודד עם קשיים, לא נוכל להתחזק. אם לא נשמור על חלומותינו, נאבד אותם לנצח."

ממתיקה לנו את המציאות, המשלבת טכנולוגיה וקשר אישי
 אנושי. זאת באמצעות יצירה פיסולית שנוצרה מבצק סוכר
 איטלקי. היצירה הצבעונית נוצרה על פי קונסטרוקציה
 וצבועה באמצעות מכחול אייר בראש.
 היצירה מציגה הכלאה של עולמות, עולם העבר, בו
 הילדים עסקו בשעות הפנאי במשחק וקריאת סיפורים
 אודות אגדות ופיות קסומות, זאת בניגוד לעולם העכשווי,
 בו הילדים עסוקים מגיל קטן בטכנולוגיה, והידע המגיע
 אליהם רב ומתחלף במהירות. מציאות עכשווית של ילדינו
 המשלבת בין עולם עבר, נאיבי, לבין עולם מתקדם.

מציגה רגע נחת - צילום שצולם בחוף בקובה המציג שקיעה בלב ים לצד אוניה.
ליאורה צופה בשקיעות מדי יום, ממקום עבודתה כמזכירה בכירה במגדל לוינשטיין, ליאורה מספרת: "היום נגמר כל כך יפה עם שקיעות מדהימות. אני רואה את השקיעה בעודי במשרד, אם לא הייתי בקומה 31 לא הייתי זוכה לראותן".

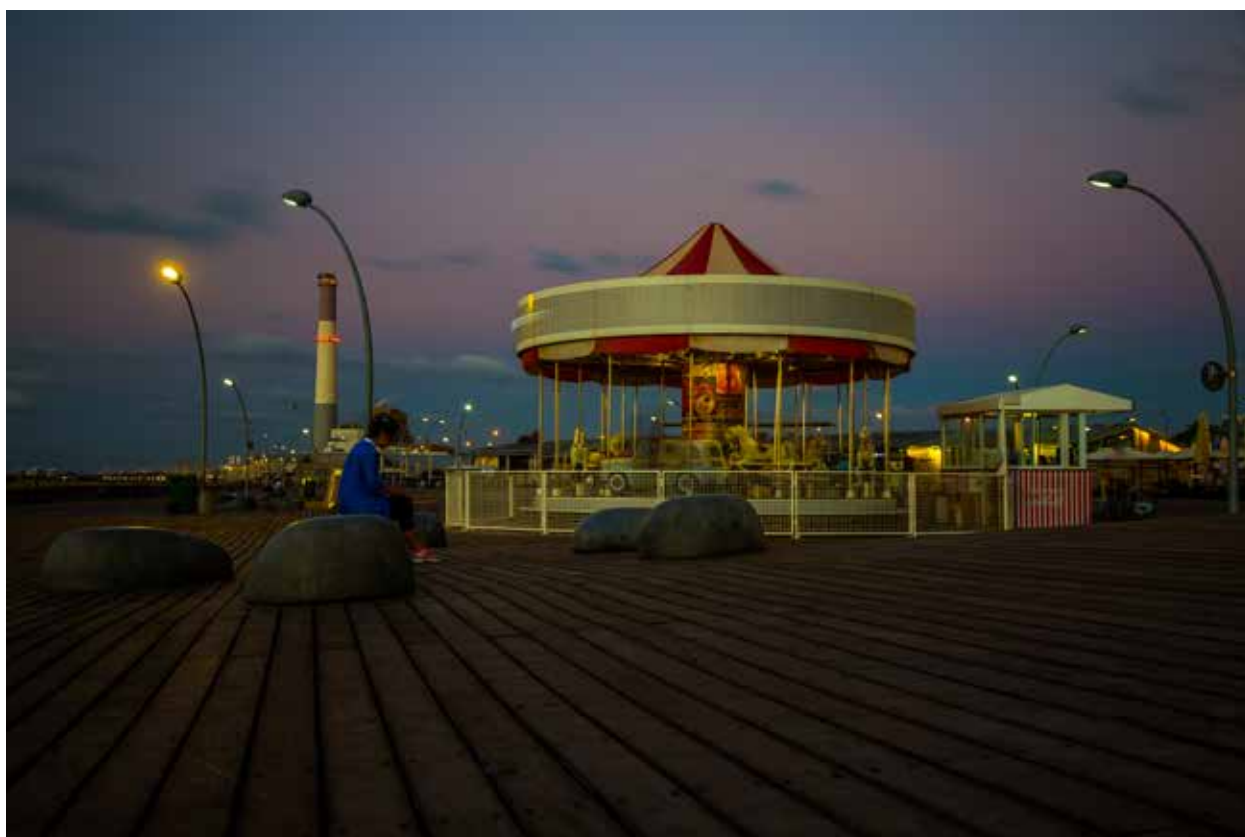

באמצעות עיסת נייר, קפסולות קפה ובדים - תוצרי העולם הטכנולוגי, יונית ממחזרת ויוצרת עולמות חדשים רבי יופי. בתערוכה היא מציגה קערות מרהיבות עזות צבע שנוצרו מנייר וכן תכשיטים המורכבים מקפסולת קפה. יונית מספרת, כי השנה עם צאתה לגימלאות מתאפשר לה להגשים את יעודה - אמנות והדרכת אמנות. היא נהנית להפיץ את הידע ולגרום ללומדים אצלה שמחה, הנאה וחדוות יצירה.

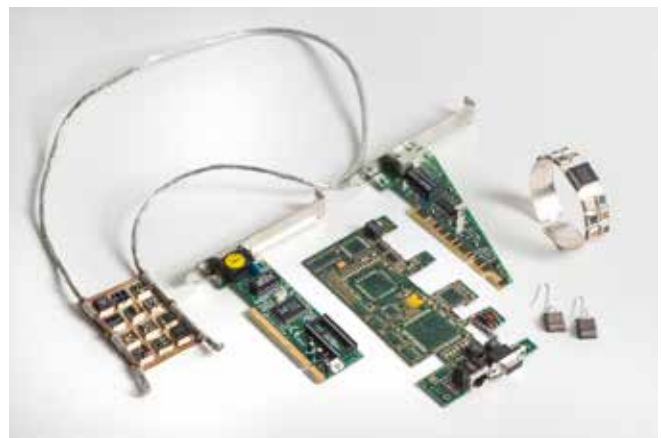
אמן סייבר ואבטחת מידע, וצלם. מציג בתערוכה צילום המבטא את הכמיהה האנושית לקשר, כמיהה שמתבטאת בתקופתנו פעמים רבות באמצעות הנייד. הוא מציג רגע נוגה בזמן שקיעה חורפית בנמל תל-אביב, לצד קרוסלת סוסים צבעונית, וברקע אורות מאירים את רחבת הנמל. במרחב השומם מאדם, ישובה דמות בודדה ובידה הנייד, מצפה לאיזו הודעה, אות, צלצול... קשר אנושי.

בהשראת השילוש הקדוש: "אישי, אנושי, טכנולוגי". טוביה יוצר קולקציה מקורית וייחודית של תכשיטים: עגילים, שרשרת וצמיד עשויי כסף בשילוב רכיבי מחשב. ראשית הרעיון ליצירת הקולקציה נוצרה במקום האישי בהשראת מקום עבודתו בבנק במחלקת הרכש, טוביה פנה לאחראי המחשבים וביקש ממנו לאתר עבורו חלקי מחשב מיותרים. באמצעות חומרי המחשב הללו (לוח כבל, נגדים ועוד) טוביה יצר את הקולקציה המרהיבה שלו, חומרי מיחזור של טכנולוגיה ישנה ביצירה עדכנית.

השרשרת מזכירה את החושן שהונח על אפוד הכהן הגדול. החושן שצורתו הייתה ריבוע ובה שובצו שניים עשר אבנים יקרות כנגד שניים עשר השבטים. פרשני המקרא טענו כי על החושן היה מושם ה"אורים והתומים", כעין מנגנון הפעלה חשמלי של החושן שגרם לאותיות החרוטות על גבי האבנים לנצנץ. החושן היה מהודק אל טבעות האפוד באמצעות חוטים. במקביל "החושן" הטכנולוגי של טוביה, גם הוא צורתו ריבוע כסף ובו שניים עשר חלקי מחשב ריבועיים זעירים ועליהם חרוטים קודים מתכתיים, כאשר חוט השרשרת עשוי גם כן מחומרי הטכנולוגיה מכבל מסוכך. בהקבלת העדי לחושן הכהן הגדול, ביקש טוביה להתייחס גם לאנושי, לשורשים שלנו כעם יהודי בעל היסטוריה שהיא חלק ממפת האנושות. קולקציית תכשיטים ייחודית זו שנוצרה ממחזור חלקים מיותרים מוצגת בקופסת "היכל הקודש" שהינה מצע של קרטון ממוחזר.

ציור / שי נחום אביבה

הלבן מתערטל בכחול
 בצבוצי האדום מאחור
 האישה יושבת דומם
 ללא מענה וללא מבנה
 ימי חייה הנצחיים.
 ועוד מאחור אורנמנטיקה מבנית
 והיא מביטה נכחה

כמו להוכיח
 להצטמרר מהתחושה של
 כהות חושים מסחררת
 הלבן מתערטל בכתום
 הצבע והקו נותנים סימן
 הרגע שלפני והרגע שאחרי
 מתפרצים באדום החם
 והאישה שיושבת דומם לעולם.

קרדיט צלם: עדי גלעד

מציגה שטיח ארוג גדול ממדים. האריגה הינה טכניקה של מלאכת יד, חפץ שימושי, אך מהותו של שטיח זה הינו מתוך ההיסטוריה האישית ביותר, הפורטרט הארוג המוצג בשטיח בדמות אם האמנית, בשילוב אורנמנטיקה צמחית. כתב ידה האמנותי בשל, וניתן לזיהוי. כאשר בכל יצירה היא משקפת את רוחה הייחודית. אביבה, בעלת תואר ראשון ושני בתולדות האמנות, וכן בעלת לימודי תעודה באוצרות מאוניברסיטת תל-אביב, והמדרשה לאמנות. אביבה מציגה שיר שכתבה לפני כעשור, המבטא את התייחסותה ליצירת השטיח:

כמדי שנה, אהד מקפיד להחסיר צלחת מסרוויס כלי האוכל המשפחתי ©. כך גם הפעם, המצע המשמש ליצירה הוא צלחת פורצלן לבנה כשעליה נרשם רישום שחור בקו דק, ברישום מוצגת דמות גבר ישובה ומהורהרת האוחזת במכשיר נייד. תמונת מצב או יותר נכון רישום מצב של תקופתנו. נהיה אשר נהיה, גם בשעת סעודה משפחתית לעיתים רבות מדי העיניים שלנו עמוק בתוך הנייד, בשיחות קצרות וירטואליות, במקום שיחה פנים אל פנים בחברת הסועדים שלצדנו...

ה"אני מאמין" של מוטי כאמן הינו: "השקעה = הצלחה = רוממות רוח". על פי המשוואה המבטיחה הזו מוטי מפסל ויוצר. בתערוכה מוטי מציג פסלים שנוצרו בעקבות התבוננות בעץ ועיבודו. כאשר תהליך עיבוד העץ, מהווה עבורו זמן מנוחה ורגיעה מלחצי היומיום ומפלט למספר שעות לריכוז בדבר אחר. העבודות המוצגות חלקן משלבות בין העץ לאבן בזלת (שהובאה מאיסלנד), ביניהן פסל אבסטרקטי ופסלי דמויות: אישה הרה וכפרי מאפריקה.

מביא אותנו עד לקצה העולם, בצילום המגדלור, הממוקם במרכזה של קומפוזיציה צילומית, כשהוא מוקף שמים, מים והרים מושלגים. צילום זה צולם בעיר אושויה בארגנטינה, שהיא הנקודה המאוכלסת הדרומית ביותר בעולם, המכונה "סוף העולם", כאשר המגדלור מציין את הגעת הספינות לקצה העולם, ומכאן שם המגדלור - קצה העולם. בנוסף, אלי מציג צילומים אחרים. באחד מהם מוצגת דמות ישובה על המזח בשמורת טבע בפוקון שבצ'ילה, ובשני, סירת דייגים מיוותמת בלב האגם, בעיירה בשם פויאפי, בצ'ילה. לדבריו: "החיבור המשולש הזה של אדם, טבע ואלוהים העניק לי הרגשת התעלות ולכן החלטתי להנציח את הרגע".

מציג צילום בו מוצגים בנייני העיר ניו יורק וגשר ברוקלין ומנעולים רבים המחוברים למעקה הגשר. מיכאל בוחר להתערב וליצור מניפולציה בצילום. הוא מותיר את גשר העיר ובניינה הגבוהים כשהם חפים מצבע, נעים בין סקלת השחור לבן, זאת לעומת שרשרת מנעולים רבת צבע. על פי מיכאל המנעולים בצבעוניותם מבטאים את הרב גוניות האנושית, הם מייצגים את הפן האישי והאנושי. כחלק מטקס הנישואים, זוגות המתחתנים נוהגים להותיר מנעול על הגשר. ואילו גורדי השחקים המונוטוניים בעלי הקווים הישרים, מבטאים את העיר האורבאנית העמוסה בטכנולוגיה שהיא "צבועה" בשחור-לבן. לדבריו, הוא ביקש להדגיש באמצעות המניפולציה הזו את הקונטרסט של הרגש האנושי הממוקם תמיד לצד הטכנולוגיה "הקרה".

משתפת אותנו במראות מתוך חוויה עוצמתית מרגשת ואנושית, שעפרה וחברי משלחת הבנק חוו במסגרת ביקור במחנות השמדה בפולין. בצילומיה, באמצעות שימוש בטכניקת HDR (טכניקה לצילום באמצעות טווח דינמי רחב). עפרה יצרה העצמה, תוך התמקדות בפריט אחד בעל משמעות רגשית, לאומית או דתית.

מספר כי עיסוקו בבנק מפתח אותו מחשבתית ומשפיע על נקודת מבטו על העולם.

לדבריו: "אני מביא את מה שהעין רואה ומה שהנפש אוהבת - יופי, אסתטיקה, החיים עצמם, רגעים מיוחדים או יומיומיים, המונצחים ברגע הלחיצה על כפתור המצלמה. בפרקי אבות כתוב - "אין הברכה מצויה, אלא בדבר הסמוי מן העין". בצילומי אני מכוון גם אל הסמוי, מה שמסתתר בין הדברים, בצורה שתעניין את הצופה ותעורר חשיבה נוספת".

דרור מציג צילום שצולם בשוויץ ליד בניין הפרלמנט בברן, ובו מוצגת נערה, בתו, המייצגת את הדור הסלולרי העכשווי שהיא עומדת ליד צילום של טלפון מהטכנולוגיה הישנה. בצילום נוסף, מוצג זוג בפיקיניק ישובים על הדשא, הצילום מזכיר ז'אנר של ציורים אימפרסיוניסטים, היושבים על הדשא, דוגמת הציור הנודע "ארוחת בוקר על הדשא" של הצייר הצרפתי אדוארד מאנה.

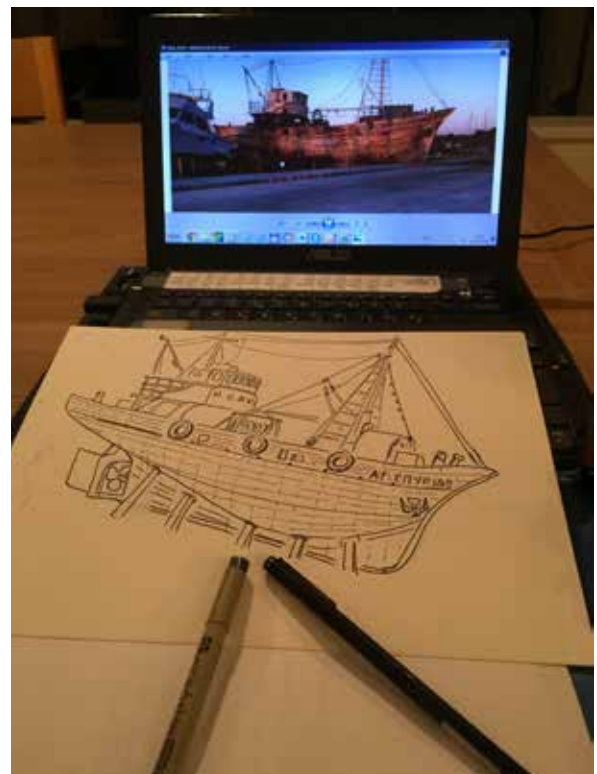
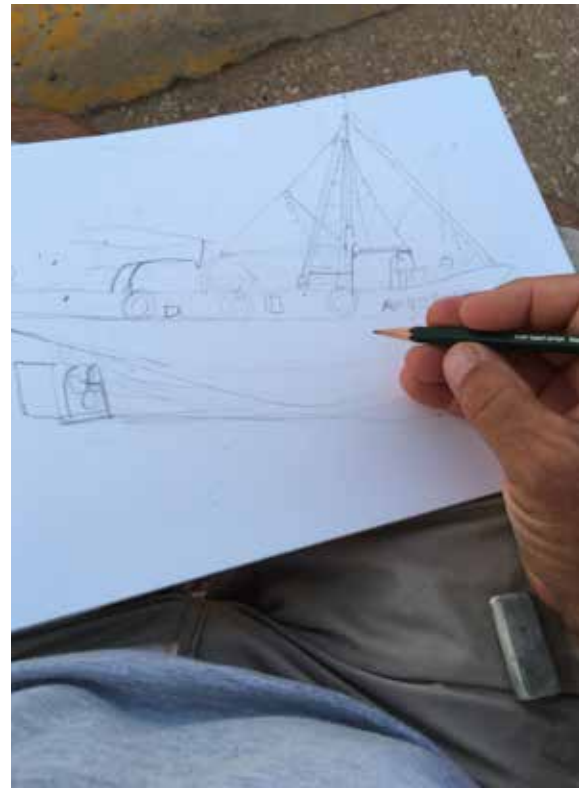
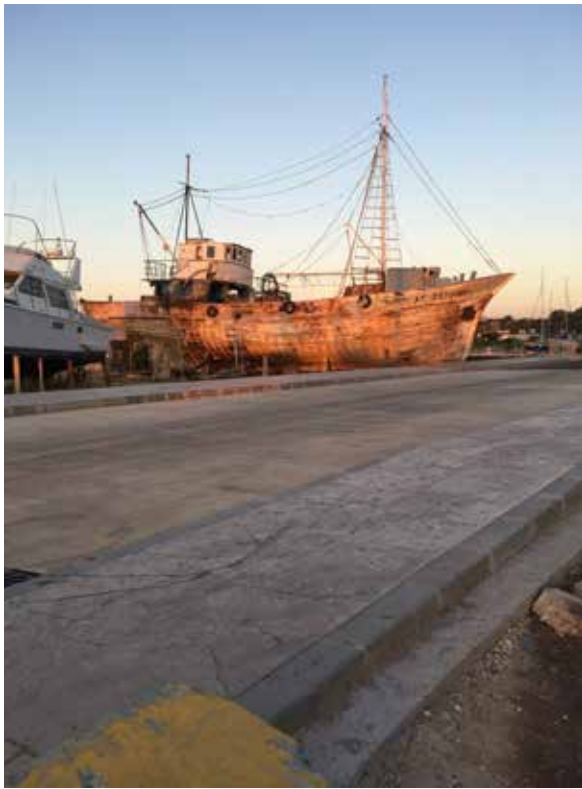

נופר מציגה בפנינו שלוש יצירות של צבעי מים על נייר המציגות מראה נוף בסגנון ריאליסטי. נופר מתעניינת בעיקר בנקודות העימות וההרמוניה בין הטבע למעשה ידי אדם, ובין נוף פראי לנוף אורבני. בין הציורים המוצגים: ציור המכונה "סירות מעל הסיינה" בו בא לידי ביטוי חיבור של תנועה ושקט, נוף אורבני וטבע בהרמוניה. כאשר השקיפות וזרימת צבעי המים, כמו מזמינים את הצופה לצעוד לתוך הסצנה. וביצור "חצר המוזיאון", אזוריות השמיים והאור מתמזגים לתוך גשמיית המבנה העתיק של המוזיאון, המוקף בהתחדשות הטבע באיבי. הצופה חווה את ארעיות הרגע. נופר, לומדת ציור ורישום במכון לאמנות חזותית פתח תקווה אצל האומן אנטון בידרמן, זו השנה תשיעית.

האישיות הכובשת של נאוה מוצאת ביטוי גם בציוריה. וכפי שהיא מספרת: "אני משתדלת להביא את עצמי לציורים, באמצעות השמת צבעים חזקים ורועשים, חושניות ויצרים פרועים. סקסיות וחוזקה נשית". ובהתאם לכך היא מציגה לנו שני פורטרטים של דמויות נשיות נועזות המשדרות עוצמה. האחד, דיוקנה של אישה באדום, והשני דיוקנה של "אישה נמר". לצד הנשים הללו, המייצגות את האישה המשוחררת העכשווית, נאוה מציגה גם נשים סיניות, המהלכות במרחב הפתוח, בתלבושתן המסורתית, ציורים אלו לוקחים אותנו הצופים לתקופה ותרבות אחרת.

רושם רישום מהיר מתוך התבוננות ישירה באובייקט/בנוף. כמו הרשמים והציירים המסורתיים שהיו נוהגים לשבת בנוף ולרשום ללא תיווך. יורם נוהג להלך עם בלוק לבן וטוש וכאשר דבר מה מושך את עינו הוא מתיישב ורשם. וכך היה גם הפעם, במהלך שייט שערך ליד מרינה לאצ'י בקפריסין, ספינת דיג במספנה עוררה בו עניין והוא התיישב לשעה קלה עם בקבוק בירה ובלוק נייר, ורשם.

מספר כי המוטו החיובי שלו: "העולם הוא גדול, צריך לראות בו את הכל", מוביל אותו לטיולים ולמסלולים שהם קצת מעבר לשגרתיים, באמצעות מרחק קטן הוא יוצא מהשגרה ונפגש עם מראות מיוחדים. בתערוכה הוא משתף אותנו במקצת ממראות אלו באמצעות שני צילומים הנוגעים בנושא התערוכה. באחד מוצג בית הנייר מהעיירה הקפורט בארה"ב, הבית ותכולתו בנויים מנייר, לדברי חנוך, אמן הנייר הותיר את חותמו האישי בעזרת טכנולוגיה ועבודה. וצילום נוסף המוצג בתערוכה: מראה גשר שער הזהב בסן פרנסיסקו, המסמל את גיוס הטכנולוגיה שהייתה בחיתוליה לטובת האנושות. על האנדרטה שלצד הגשר נכתב: "לעשות את הבלתי אפשרי, לאפשרי".

